

Szczuczyn¹skie

Numer 3/2017 Informator regionalny Miasta i Gminy Szczuczyn

WIEŚCI

- Obchody 99 rocznicy odzyskania niepodległości*
- Tożsamość społeczno – przestrzenna Szczuczyna*
- Szczuczyn 2030 – rzecz o rozwoju miasta*
- Sport*

*Niech magiczna noc
Wigilijnego Wieczoru
przyniesie spokój i radość,
a Nowy Rok obdaruje
pomyślnością i szczęściem.*

*Najpiękniejszych Świąt Bożego Narodzenia
oraz Szczęśliwego Nowego Roku
życzą*

*pracownicy Urzędu Miejskiego w Szczuczynie
pracownicy Ośrodka Pomocy Społecznej
Radni Rady Miejskiej w Szczuczynie*

Artur Kuczyński
Burmistrz Szczuczyna

Tomasz Mioduszewski
Przewodniczący Rady Miejskiej

**Z okazji Świąt Bożego Narodzenia składamy wszystkim
najserdeczniejsze życzenia zdrowia i wszelkiej pomyślności.**

**Niech ta magiczna Wigilijna Noc
przyniesie Państwu radość i spokój.**

**Niech ten szczególny czas będzie dla wszystkich Państwa
okazją do spędzenia miłych chwil w gronie najbliższych,
w atmosferze pełnej wzajemnej życzliwości,
a Nowy 2018 rok stanie się czasem
spełnionych marzeń i nadziei
zarówno w życiu zawodowym jak i osobistym.**

**Dyrekcja, pracownicy i wolontariusze
Biblioteki - Centrum Kultury w Szczuczynie
wraz z działającymi
w BCK zespołami artystycznymi**

Boże Narodzenie 2017 r.

Od Wydawcy:

Szanowni Państwo

Jak to jest, że lato kończy się minimum dwa razy szybciej niż zima? Nie wiem, ale tak właśnie czuję. Jeszcze niedawno rozpoczynaliśmy kolejny sezon prac i inwestycji, a już dziś dokonujemy odbiorów i szykujemy się do zimowej przerwy. Oczywiście to przerwa pozorna, ponieważ zimowy

spokój jak zwykle wykorzystamy do przygotowań dokumentacji na kolejne „ciepłe” miesiące.

Do Państwa rąk oddajemy kolejny numer naszego lokalnego wydawnictwa, który jak zwykle odkryje na nowo wszystko to, czym Szczuczyn żył w ostatnich miesiącach. A wydarzyło się naprawdę wiele. Z jednej strony zakończyliśmy prawie dwuletni projekt na termomodernizację trzech dużych obiektów: Szkoły podstawowej w Niedźwiadnej, Hali Sportowej na ul. Grunwaldzkiej oraz budynku Publicznego Gimnazjum. Z drugiej strony końca dobiegła realizacja kolejnego etapu programu Asfaltowa Gmina. Z przyjemnością mogę powiedzieć, że 100% miejscowości na terenie gminy Szczuczyn ma już asfaltową nawierzchnię.

W połowie października dotarła do nas wspaniała wiadomość o tym, że znaleźliśmy się w gronie 17 organizacji, które zakwalifikowały się do realizacji projektów w ramach programu Polska – Białoruś – Ukraina. Warto wspomnieć, że wygraliśmy konkurencję z prawie 300 innymi podmiotami. Taki sukces cieszy i warto o nim mówić. Dzięki 90% dotacji Szczuczyn wzbogaci się o nowy Stadion Miejski oraz zbiornik wodny z plażą miejską. Na obiekcie powstanie nowoczesna infrastruktura z trybunami, które w części zostaną zadaszone.

To właśnie w związku z nawiązana transgraniczną współpracą nasze miasto odwiedzili burmistrzowie Szczuczyna z Białorusi oraz Kowla z Ukrainy. Odbyła się uroczysta Sesja Rady Miejskiej, spotkanie z Marszałkiem naszego województwa oraz wiele wydarzeń towarzyszących.

Skoro na okładce Szczuczynskich wieści zagościł „zimowy widok” oznacza to tylko jedno, za chwilę święta. Szanowni mieszkańcy, drodzy Czytelnicy przyjmijcie proszę serdeczne, szczerze i gorące życzenia zdrowych i spokojnych Świąt Bożego Narodzenia, a w nadchodzącym Nowym Roku dni wypełnionych rodzinnym szczęściem i zrozumieniem bliskich. Do siego roku...

Artur Kuczyński
– **Burmistrz Szczuczyna**

Od Redaktora:

Nie jest tajemnicą, że gazeta „SW” nie ukazała się po wakacjach 2017 r., której przyczyną nie jest brak subskrypcji do Czytelnika. Dla Niego my jesteśmy, Jemu przekazujemy społeczne informacje i żywny nadzieję na ogólne zrozumienie. Zależy nam na współpracy z każdym Czytelnikiem, któremu bliskie

jest Miasto i Gmina Szczuczyn. Cenny jest Państwa każdy głos, nawet krytyczny, przedstawiony kulturalnie i merytorycznie, bo w nim leży Wasza siła a nasza transparentność. Dziękujemy za dużą ilość pytań w sprawie braku wydania oczekiwanego kwartalnika. Brak publikacji spowodowany był przyczynami obiektywnymi, bez cienia modnej polityki. W okresie Świąt Bożego Narodzenia 2017 upływa czwarty rok kolportażu kwartalnika „SW”. Nie ulega wątpliwości, że upomnienie się o własne, bo szczuczynskie wiadomości jest wynikiem przyzwyczajenia się do tekstów ulubionych autorów i publikowanych faktów. Gazeta od początku cieszyła się zainteresowaniem i to nie tylko mieszkańców Gminy Szczuczyn, co potwierdziło potrzebę jej pilnego reaktywowania. Dystrybucja periodyku nigdy nie nastroczała problemów, a nakład szybko znika z miejsc wystawowych.

Zależy nam na współpracy z każdym, któremu bliska jest wola motywująca aktywność intelektualną i społeczną. Liczymy na to, że gazeta nadal będzie się rozwijać. Drodzy Czytelnicy, czekamy na Wasze pomysły, sugestie, propozycje – o czym należy pisać, co trzeba zmienić, poprawić, udoskonalić. Jesteśmy otwarci na uwagi. Staramy się być blisko Was, pisać o tym, co ważne i ciekawe. Można do nas zadzwonić, napisać maila, podać wiadomość w profilu Facebooka (*dane osobowe są w stopce*). W odpowiedzi na ewentualne pytania, dlaczego drukujemy niektóre artykuły i wiadomości znane już z innych mediów wyjaśniam: gazetka jest archiwizowana przez instytucje i osoby prywatne, dlatego jest w niej to, co rozwija nasze miasto i to, co powinno być na stałe w historii i w zasięgu ręki.

Drodzy Czytelnicy, Przyjaciele Szczuczyna i „Szuczynskich Wieści”, dziękujemy, że trwacie z nami w rodzinnej symbiozie. Oczekując Narodzenia Jezusa jako źródła chrześcijańskiego życia, składamy życzenia trwałego zdrowia, spokoju, Bożej łaski i nadziei na wszystko co najlepsze w Nowym Roku – 2018.

*Stanisław Orłowski – redaktor naczelny
z zespołem redakcyjnym „SW”*

W NUMERZE:

Obchody 99 rocznicy odzyskania niepodległości . 4

Tożsamość społeczno – przestrzenna Szczuczyna . 8

Szczuczyn 2030 – rzecz o rozwoju miasta 12

Z życia szkół 21

Sport 42

Szczuczynskie WIĘŚCI

Wydawca: Urząd Miejski w Szczuczynie, 19-230 Szczuczyn, ul. Plac 1000-lecia 23.

Zespół redakcyjny: Józef Zenon Budziński, Waldemar Filipkowski, Tadeusz Karaś, Andrzej Kosmowski, Artur Kuczyński, Janusz Marcinkiewicz, Renata Markiewicz, Stanisław Orłowski, Barbara Paszkowska, Anna Romaniuk, Janusz Siemion, Bożena Sokołowska, Andrzej Szabelski, Anna Wojsław, Emilia Zielińska, Grzegorz Zańko, SP Niedźwiadna, SP Szczuczyn, Publiczne Gimnazjum w Szczuczynie.

Skład graficzny i druk: „Libra-Print”, Al. Legionów 114b, 18-400 Łomża, tel./fax: 86 473-77-84, 86 218-24-59; www.libra-print.pl; e-mail: biuro@libra-print.pl

Obchody 99 rocznicy odzyskania niepodległości w Szczuczynie

11 listopada w 99 rocznicę Odzyskania Niepodległości przez Polskę odbyły się w Szczuczynie uroczystości upamiętniające to doniosłe wydarzenie. Udział w nich wzięli: poczty sztandarowe, przedstawiciele władz samorządowych Szczuczyna i Wąsosz, Członek Zarządu Województwa Podlaskiego, z-ca Komendanta Powiatowego PSP, przedstawiciele służb mundurowych, instytucji działających na terenie miasta i gminy Szczuczyn, przedstawiciele szkół, członkowie Ochotniczych Straży Pożarnych, harcerze, „Sybiracy”, rekonstrukcyjna grupa kawalerzystów oraz liczne zgromadzeni mieszkańcy miasta i gminy Szczuczyn. Uroczystości rozpoczęły się Mszą Świętą za Ojczyznę w kościele pw. Imienia Najświętszej Maryi Panny którą celebrował ks. Dziekan Jacek Majkowski, a homilii wygłosił ks. Marcin Ołtarzewski.

Następnie uczestnicy uroczystości przemaszerowali do parku miejskiego gdzie odbyła się część oficjalna. Przemawiali Burmistrz Szczuczyna Artur Kuczyński oraz Członek Zarządu Województwa Podlaskiego Stefan Krajewski. Został odczytany Apel Pamięci przez Prezesa OSP w Szczuczynie dh Roberta Łepkowskiego. Delegacje złożyły wiązanki kwiatów oraz zapalono

znicze pod pomnikiem Stanisława Antoniego Szczuki /założyciela Szczuczyna/. Uroczystość uświetniła swoją grą orkiestra OSP w Szczuczynie.

Na Placu 1000-lecia przedstawiono rekonstrukcję rozbrajania posterunku żandarmerii niemieckiej przez członków OSP w Szczuczynie, która miała miejsce 11 listopada 1918 r. W rekonstrukcji wzięli udział: Helena Grabowska, Marianna Szabelska, Krystyna Rosłoniewska, Michalina Brzostowska, Natalia Dulewicz z córką Lenką – najmłodszą uczestniczką rekonstrukcji, Jadwiga Dylewska, Barbara Jankowska, Barbara Paszkowska, Ewa Zamojska. Arkadiusz Alicki, Paweł Modzelewski, Sebastian Rydzewski, Władysław Szymanowski, Paweł Zamojski, Andrzej Kosmowski. Tadeusz Danowski, Paweł Danowski, Adam Jagusz, Julia Bednarowicz, Paweł Borawski, Kamil Chalamoński, Kamil Cimochoowski, Jakub Kurzątkowski, Patrycja Wołkowska, Zuzanna Zamojska / z klasy mundurowej ZS w Nieckowie przygotowani przez Dariusza Koniecko/, Natalia Kozikowska, Julia Krużyńska, Zuzanna Krystowczyk, Natalia Nagel, Michał Nagórski, Andrzej Skrodzki i Jarosław Skrodzki.

Na stadionie miejskim odbyły się pokazy bitwy lotniczej samolotów w barwach polskich i niemieckich z okresu I w wojny światowej. Były wybuchy pirotechniczne, szarże i popisy ułańskie. Po zakończeniu pokazów dzieci korzystały z przejażdżki konnej, a strudzeni obserwatorzy i uczestnicy uroczystości skorzystali z ciepłej grochówki przyrządzonej przez uczniów Zespołu Szkół w Nieckowie.

Głównym organizatorem rekonstrukcji była Biblioteka-Centrum Kultury w Szczuczynie oraz Urząd Miejski w Szczuczynie, OSP w Szczuczynie, Zespół Szkół w Nieckowie. Dziękujemy lokalnemu pasjonatowi historii i kolekcjonerowi panu Jerzemu Niklińskiemu za pomoc w zorganizowaniu rekonstrukcji.

Barbara Paszkowska, Andrzej Szabelski

Śladami kpt art. Władysława Kowalewskiego

Od kilku lat Apel Pamięci jest stałym punktem obchodów Dnia Niepodległości w Szczuczynie. Słyszac nazwisko wymienionego w Apelu zastanawiamy się kim był ten człowiek, dlaczego o nim pamiętamy.

W trakcie I Zlotu Przyjaciół Szczuczyna w 2016 r. zgłosiłem do Apelu kpt. art. Władysława Kowalewskiego, a teraz chciałbym przybliżyć tę osobę czytelnikom.

Skąd posiadam o nim informację? Od najmłodszych lat z zainteresowaniem służyłem opowieści starszych mieszkańców naszego miasta, były to spotkania sąsiedzkie w letnie wieczory, w dni świąteczne i inne okoliczności oraz klientów w zakładzie usługowym mojego ojca. Dla mnie były to żywe lekcje historii o Szczuczynie i okolicach, jego mieszkańcach, które bardzo lubiłem. Na zawsze pozostały w mojej pamięci. W jednej z nich usłyszałem o oficerze Wojska Polskiego Władysławie Kowalewskim zamordowanym w Katyniu. Informację o jego śmierci przekazali Niemcy. Ostatnią wiadomością od kpt. Władysława Kowalewskiego był list z prośbą o ciepłą bieliznę i życzenia noworoczne 1940 z obozu jenieckiego w Starobielsku.

Jako młodzienciek miałem okazję zapoznać się w jakiejś publikacji z listą pomordowanych oficerów w

Katyniu na której był kapitan artylerii Władysław Kowalewski. Przez ostatni rok starałem się zebrać materiały dokumentujące posiadaną skromną wiedzę o tej osobie.

Władysław Kowalewski urodził się 26 maja 1908 roku w Świdrach (gmina Szczuczyn) w rodzinie Franciszka i Marianny z Ostrowskich. W Szczuczynie mieszkał przy ulicy Nowy Świat (obecna Kilińskiego). Nie istniejący dom można zobaczyć na fotografii z pierwszych dni okupacji niemieckiej 1939r. (zdjęcie z wartownikami na moście).

Po ukończeniu Szkoły Podstawowej w Szczuczynie w 1922 r. wstąpił do Korpusu Kadetów Nr.2 w Modlinie i w dniu 08 października rozpoczął 5-letnią naukę. Po przeniesieniu Korpusu do Chełmna na Pomorze w 1926 r. rozpoczął 12.09-14.05.1927 rocznik maturalny. Egzamin maturalny zdał: 23-27 maja pisemne, a 04-10 czerwca ustne.

W dniu 12 czerwca otrzymał świadectwo dojrzałości, a ponieważ zdecydował się poświęcić służbie wojskowej wybierając Szkołę Oficerską Artylerii w Toruniu. W tymże dniu złożył przysięgę wojskową.¹

W 1927 roku rozpoczął naukę w Szkole Oficerskiej Artylerii, która 09 sierpnia 1928 roku przemianowana została na Szkołę Podchorążych Artylerii. 15 sierpnia 1929 roku kończy naukę i decyzją Prezydenta RP zostaje uroczysto promowany na pierwszy stopień oficerski podporucznika artylerii Wojska Polskiego.²

Jako podporucznik na krótko skierowany był do 10 Pułku Artylerii Ciężkiej w Przemyślu, a następnie do służby stałej 18 Pułku Artylerii Lekkiej w Ostrowi Mazowieckiej na stanowisko dowódcy plutonu 2 baterii. W 1937 roku awansowany do stopnia porucznika. Obejmuje stanowisko dowódcy 2 baterii 18 pal i zostaje mianowany na stopień kapitana artylerii.³

Musiał być lubianym wśród kadry oficerskiej, świadczy o tym wybór do zarządu kasyna (funkcja społeczna z wyboru).⁴ Na pewno był bardzo wysport-

¹ KADET-czasopismo kadetów Korpusu Kadetów Nr 2 w Chełmnie Nr 3 1927r. str.1-2, str. 13-14, Biblioteka U.M.K. Toruń 3000 43317098.

² Szkoła Podchorążych Artylerii; ku uczczeniu dziesięciolecia 1923-1933.rok wyd. 1933 r., Biblioteka U.M.K. Toruń str. 114 poz. 84-554.

³ L.S. 1758;CAW,Ap 8778

⁴ Rozkaz Dzienny Pułku Nr 34 pkt 4, z12.021931 r.

→ wany, a świadczą o tym: udział w Zawodach konnych artylerii w Łomży 1932 r. i zdobycie I-miejsca w konkursie oficerskim III stopnia.⁵ W nagrodę został wysłany na kurs instruktorów jazdy konnej w Centrum Wyszkożenia Artylerii, który ukończył w 1933 r. W 1937 roku w zawodach pułkowych wywalczył I miejsce w szermierce.⁶

Wę wrześniu 1939 roku trud wyszkolenia i patriotycznego uświadomienia żołnierza został wystawiony na ciężką próbę, którą 18 Pułk Artylerii Lekkiej zdał celująco. 18 Dywizja Piechoty w skład której wchodził

18 pał otrzymała zadanie obrony linii rzek Narwi i Biebrzy. 5 września po zajęciu Szczuczyna niemiecka 10 Dywizja Pancerna gen. mjr. Schaala skierowała się w kierunku Łomży i 7 września wczesnym popołudniem podjęła próbę opanowania fortów w Piątnicy. Trzykrotne próby zdobycia udaremnił ogień 18 pał. W dokumentach źródłowych podkreśla się, że dzięki

ofiarności artylerzystów 18 pał 18 Dywizja Piechoty mogła przetrwać do 13 września 1939 r.

Nie wiadomo w jakich okolicznościach dostał się do niewoli radzieckiej, wydaje się prawdopodobne przy próbach przedostania się na zachód Europy. Mam nadzieję, że uda mi się wyjaśnić w Centralnym Archiwum Wojskowym, z którym nawiązałem kontakt.

Potwierdzony jest pobyt kpt. Władysława Kowalewskiego w obozie jenieckim dla oficerów w Starobielsku w baraku Nr. 12 (łącznie w obozie przebywało 3828 Polaków). Z obozu między 05 kwietnia, a 12 maja na śmierć do Charkowa wysłano 3807 jeńców. Kiedy jeńcy docierali do Charkowa, zabierano im płaszcze, pasy, walizki i kierowano do więzienia wewnętrznego NKWD. Przed egzekucją (z reguły rozpoczynała się wieczorem) jeńcom wiązano ręce. Mordu dokonywano w piwnicach strzałem przykładając lufę do karku, a nie jak w Katyniu w tył głowy. Jak zachodziła potrzeba dobijano kolbami karabinów, a zwłoki wywożono w nieznanym kierunku. Gorszego upokorzenia dla oficera jak taka niewola i sposób mordu nie można wymyśleć.

Niemcy po zajęciu Katynia upublicznili i usiłowali udowodnić że Las Katyński kryje Polaków z wszystkich trzech obozów jenieckich Kozielska, Starobielska i Ostaszkowa. Z powodu „żelaznej kurtyny” wierzyliśmy przez długie lata, że to prawda.

Pierwszy sygnał w sprawie grobów oficerów Wojska Polskiego ze Starobielska dała młodzieżowa gazetka „Nowa Zmina” drukując 3 kwietnia 1990 roku list byłego kierowcy sztabu Charkowskiego Okręgu Wojskowego, który dowiedział się od jednego z kierowców NKWD, że zwłoki z ul. Dzierżyńskiego

⁵ Rozkaz Dzienny Pułku Nr. 194 pkt.7, z 18.08.1932 r.

⁶ Rozkaz Dzienny Pułku Nr.194 pkt.13, z 30.09.1937 r.

(miejsce mordu) wozili do wcześniej wykopanych jam w VI kwartale strefy leśno-parkowej na terenie należącym do Sanatorium MSW ZSRR Piatichatki k/Charkowa.

23 czerwca 1990 roku Szef KGB Republiki Radzieckiej Ukrainy przekazał stronie polskiej listę nazwisk 4031 oficerów WP w Starobielsku. Wtedy złożono po raz pierwszy wieniec i zapalono znicze.

Na liście tej było nazwisko kpt. artylerii Władysława Kowalewski⁷

Prace ekshumacyjne trwały od 15 lipca do 07 sierpnia 1991 roku. Szczątki złożono do trumien (z krzyżami na wiekach). Odbył się uroczysty pogrzeb i na 7-metrowym dębowym krzyżu umieszczono tablicę „Pamięci 3921 generałów i oficerów WP więźniów Starobielska zamordowanych wiosną 1940r. i tu pochowanych. RODACY CHARKÓW 10.08.1991 rok”. Prace ekshumacyjne trwały nadal. Bogata dokumentacja sporządzona w trakcie prac stanowiła niezbędny materiał do budowy przyszłego cmentarza.

17 czerwca 2000 roku w miejscu ukrycia zwłok pomordowanych oficerów WP uroczystie otwarto Cmentarz Wojenny w Charkowie. Indywidualnych dat odejścia nie można ustalić.

Szkoda że najbliżsi z rodziny kpt. art. Władysława Kowalewskiego nie doczekali się poznania miejsca jego pochówku.

05 kwietnia 2007 roku Prezydent Rzeczypospolitej swoim postanowieniem mianował pośmiertnie kapitana Władysława Kowalewskiego do stopnia majora.

Tadeusz Karaś, Bydgoszcz

⁷ Charków. Księga Cmentarna Polskiego Cmentarza Wojennego. Str. 253. Rok 2003

Tożsamość społeczno-przestrzenna Szczuczyna

Miasto to miejsce, w którym obowiązują prawa miejskie, przemysł, usługi, transport, gdzie ludzie żyją w dużych skupiskach posiadających inne niż na wsi warunki i potrzeby, do których zmirzają. Głównymi celami miasta jest jego proces urbanistyczny, demograficzny, społeczny, oświatowy, kulturowy, etc. Mieszkańcy miast identyfikują się wspólnotą działań, pamięcią historyczną zawartą w pomnikach, cmentarzach, szacunku do tradycji, patriotyzmu, dumy, itd. Społeczność miejska posiada silne poczucie oceny aktywności i uczciwości władz oraz efektów działań wybranych władz samorządowych. Długoletnie przemiany struktur społeczno-przestrzennych miasta Szczuczyna wpisują się w świadomość jego mieszkańców, tworzą historię, którą zapamiętać trzeba, najlepiej przez jej powtarzanie. Dzielić się z Czytelnikami poniższym opracowaniem nie uważam, że jest to manuskrypt zakończony a jedynie zwykły suplement do malowanego słowem przez każdego z nas obrazu bliskiemu sercu miasta.

O Szczuczynie, tak jak o każdym innym podobnym mieście, można pisać poematy. Starałem się zebrać skondensowaną wiedzę, pogłębić ją chociażby w minimalnym stopniu i dorzucić do rozważki być może nieznane elementy.

Dzieje miasta obchodzącego 09.11.2017 roku 325-lecie istnienia zasługują na dalsze ich wzbogacanie poprzez notatki wydobyte z archiwów i z ludzkiej pamięci. Mimo materiału jaki już został wniesiony do uaktualnienia różnych opracowań, zawsze znajdzie się nieznana nam pustka, do której uzupełniania zachęcam. A mimo wszystko historia dalej się toczy. Miasto i okolice Szczuczyna w dużej ilości opisów, opartych nie tylko na dokumentach dawnego kolegium, klasztoru pijarów i kościoła z jego kryptami, coraz szerzej określa historię swojego trwania. Wciąż wydaje się, że tego rodzaju wiedza jest zbyt mało skondensowana lub brak jeszcze jednego słowa rzucającego pełniejsze światło na to, co chcielibyśmy wiedzieć. A choć pytań retorycznych jest bardzo dużo, to jednym z nich jest np. chęć uzyskania potwierdzenia czy w Szczuczynie oprócz świątyni istniejącej, pośród sielankowej dzicy był wcześniej jakiś kościół, z jakiego materiału i w którym miejscu, (...)?

Choć jesteśmy już u progu trzeciej dekady nowego stulecia, to na bazie tego co minęło, mamy dużo do utrwalenia i przekazania kolejnym pokoleniom wiedzy z podejmowanych zadań. W końcowej fazie utrwalenie pozycji miasta w kontekście innych miast, to analiza po wielu zrywach do próby tworzenia lepszego Szczuczyna. Na tle historii, premiera innego postrzegania zespołu miejskiego oraz gminy, jako podmiotów rokujących kolejną

Herb Szczuczyna z przywileju lokacyjnego w 1692 r.

nadzieję, rozpoczęła się z dniem 1 grudnia 2010 roku.

Wokół nas zachodzą intensywnie przemiany. Poza latami 1690-1886 nie dokonano w dalszych okresach znaczącego rozwoju miasta. Zatem bezwzględna historia nie tylko płata figle, ale czasem lubi pokazać swój ukryty urok. W Szczuczynie lekkie przemiany zaakcentowały się w okresach 2010-2014 i 2015-2018. Struktura przestrzenna miasta zmieniła się w dużym stopniu z powodu kolejnej budowy, modernizacji i konserwacji oraz dostosowywania się do współczesności. Oprócz poważnych zmian w mieście, zmieniło się też środowisko wiejskie, a Szczuczyn otrzymał obwodnicę. Okres złotych lat Szczuczyna oraz bieżące przemiany potwierdza nie tylko uparty czas, ale i sceptycy, i ci którzy z autopsji miasta nie znają. Legendarny król Kazimierz zastał Polskę drewnianą, a zostawił murowaną. Czy błędząca historia powtórzy taki czas zdarzeń w północno-wschodnim zakątku Mazowsza, w którym dopisze miastu na stałe (*hashtag*) #Szuczyn, żeby ludziom łatwiej było dotrzeć do fenomenalnych informacji o tej miejscowości?

Nigdy nie posiadamy nadmiaru wiedzy

Pośród innych miast o nazwie Szczuczyn w ich tożsamości przestrzennej można się lekko zagubić, jak przy szukaniu grzybów w kompleksach leśnych, gdzie najlepszy GPS może zawieść.

Jedno z dawnych polskich miast, dziś 17-tysięczny Szczuczyn leży przy drodze z Grodna do Mińska nad rzeką Turją (*dopytyw Niemna*). Drugi Szczuczyn z liczbą 3 513 (*XII2013*) mieszkańców, o którym tu mowa, położony jest na północno-wschodnim krańcu Mazowsza, w administracyjnych granicach woj. podlaskiego, nad rzeką Wisłą (*dopytyw Biebrzy*). Pierwotnie założoną w tym miejscu miejscowość nazywano: Szczuki Litwa, Książna Wieś, Szczuczyno, jak też Szczuczyn Litewski,

Łomżyński i Białostocki. Długo funkcjonowały nazwy kolokwialne jak Scucyn, Stucyn wynikające z niedbałego stylu wypowiedzi. Zubożenie językowe stopniowo zanikało i przestało być zauważalne w drugiej połowie XX wieku. Kolokwializm mimo pierwotnej oświaty dla okolicznej i miejscowej szlachty w Szczuczynie, oprócz dialektu mazowieckiego, przejawiał się w nietypowej gwarze jako tzw. mowie wiejskiej jeszcze długo po 1945 roku. Niektóre wsie oraz ich kolonie funkcjonowały bez prądu do czasu, kiedy elektryfikację wsi rozpoczętą w planie sześcioletnim (1950–1955), dokończono dopiero w roku 1970. Brak, nie tylko wpływu szkół, ale chociażby obycia medialnego, radia i telewizji, utrzymywał dialekt wiejski.

Przykłady okolicznej gwary brzmią niewiarygodnie, a jednak: – „Ejze ty, nie wyraś się. Cemu twej kaśtanki na pośniku ni ma, bo nasa chabeta nieros wiecorem, po ciemaku unaj sie nachapie i Frankoju do cna trawie wyżre. Łojojój! Toć ba, a siła to kostuje, ło tam?! Franek je tak robotny, abo ma cierpiacke jakby wsechmogącki, abo ły-kawki popił. To bedzies tam pas cy nie, bo my weźmiem? Obace! Tera ićta do chlewa i dajta chłać konioju, tyko sie odziejta, bo strasny ziąb na podworku. To drogo łunaj tseba iść pieso bez to, ze latoś woda silnie załała łąki od Stuczyna as do Wąsiosa cy Grajwa. Tera najlepszy tu raj to

ła bocianów, kiedy zbierają się na łodloty. W łońskim roku jak spłoszone bociany casem się unieśli, to niebo wtedy było carne jek noc. A jek wojna była, to bez dzień i bez noc z armatów stselali, a chłopy chyłkiem jek naucone do lasu uciekali. To bedzies pas tam cy nie? Ło tam!”

W historii ziemi północno-wschodniego krańca Mazowsza po raz pierwszy wspomniano w 1341 roku krętą rzekę Wiszę z ławicami różnych gatunków ryb i mnogością raków. Łąki, stawy, bagna i knieje obfitowały w płazy, gady i zwierzę. Rok 1425 przyjęto za początek osiedlania się nad Wiszę rodziny Szczuków herbu Grabie jako drobnej szlachty przybyłej z północnego Mazowsza. Pierwsza wzmianka o Szczukach na terenie Ziemi Wiskiej pochodzi z roku 1436, kiedy to książę mazowiecki Wła-

dysław nadał przywilej sprzedaży braciom Falisławowi i Marcinowi Szczukom ziem nad rzeką Wiszą. Wkrótce, bo już w 1437 r. w dolinie rzeki Wisza powstała wieś o początkowej nazwie Szczuki Litwa, która we władaniu Szczuków trwała aż do 1652 roku. W tym okresie wiele osób miało przydomki Mróz, Bączek, Baran, itp. Niektóre dały miano wsiom, które później przybrały inne nazwy. Aktywna życiowo rodzina w drugiej połowie XV w. rozdzieliła się na trzy gałęzie rodu Szczuków i zamieszkała na Rusi, Mazowszu i Litwie. Tymczasem właścicielem wsi Szczuki Litwa od końca 1651 roku i w okresie potopu szwedzkiego 1655–1660, był Jan Ławski.

W niedzielę 18.07.1683 roku rotmistrz Stanisław A. Szczuka wyjechał w otoczeniu króla na odsiecz Wiednia (*stolica Austrii*). A już 12 września 1683 roku wojska sprzymierzone pod dowództwem polskiego króla Jana III Sobieskiego błyskawicznie pokonały pod Wiedniem wielką armię turecką. Po bitwie fortuna ulubieńca króla kreatywnego Szczuki powiększyła się.

Nadszedł czas, kiedy w 1683 r. od Jana Ławskiego ziemię nad Wiszą i wieś Szczuki Litwa odkupił Stanisław Antoni Szczuka. Nowy właściciel tej wsi i okolicznych oraz Biłgoraju z trzema wsiami i bogactwem na Żmudzi, Wileńszczyźnie oraz wielu innych ziemiach, pochodził z zamożnej gałęzi litewskiej. Referendarz Koronny króla Jana III Sobieskiego, późniejszy podkanclerz W. Ks. Litewskiego od 1689, a z poparciem króla od 1690 roku budował swoje, prywatne imperium. Miało ono być miejscem krzewienia oświaty i katolicyzmu oraz zaporą fortyfikacyjną w przygranicznej strefie Prus Książęcych. Dypłomata, poseł na Sejm S.A. Szczuka szczególną troską otaczał wytyczone w latach 1689–1692 powstające jego miasto – Szczuczyn, w którym już w 1696 r. ufundował kolegium pijarskie. Szybko, bo po trzech latach budowy w niedzielę 9.11.1692 roku miejscowość pod nową nazwą Szczuczyn otrzymało w Żółkwi od Jana III Sobieskiego miejskie prawa magdeburskie, różne przywileje i herb z ośmioramienną gwiazdą na białym tle.

Stanisław Antoni Szczuka nie mając dla siebie czasu, nieustannie pracował dla kraju. Ożenił się w 1695 roku w wieku 41 lat z Konstancją Marią Potocką damą dworu Marii Kazimiery Sobieskiej. Maria urodziła mu trzech synów: Augusta Michała, Marcina Leopolda, Jana Kantego i córkę Wiktorię. Zachodzi prawdopodobieństwo, że w szczuczynskich kryptach jest trumna, która może należeć do małoletniej (1703–1705 r.) Marii Anny Szczuki. Informacja ta wynika ze szczegółów konferencji naukowej szczuczynskich krypt dr hab. Małgorzaty Grupy i dr. Tomasza Dudzińskiego.

Redakcja tekstu i zdjęcia: ©Stanisław Orłowski

Źródło: e-grajewo.pl

325 lat Szczuczyna

W tym roku świętujemy 325 lat Szczuczyna. Z tej to okazji w okresie letnim mogliśmy uczestniczyć w dwudniowym wydarzeniu upamiętniającym fakt nadania praw miejskich. Na mieszkańców miasta i regionu czekało wiele atrakcji. Odbywały się liczne koncerty, występy artystyczne zespołów lokalnych i z zagranicy. Po raz pierwszy przy współpracy z Wojewódzkim Ośrodkiem Animacji i Kultury zorganizowana została Podlaska Oktawa Kultur, w ramach której na szczuczynskiej scenie prezentowały się zespoły z Białorusi i Bułgarii. Ponadto, mieszkańcy regionu mieli niecodzienną okazję uczestnictwa w Festiwalu Kolorów, który przysporzył wiele radości nie tylko najmłodszym uczestnikom festynu. Nie zabrakło też okazjonalnego tortu oraz pokazu sztucznych ogni.

Jak zmieniał się Szczuczyn w ciągu tych 325 lat? Na to pytanie możemy znaleźć odpowiedź wczytując się w publikacje historyczne. Jaka będzie przyszłość miasta? To w dużej mierze zależy od nas - jego mieszkańców.

Należy zwrócić uwagę na fakt, iż od początku lat dziewięćdziesiątych kolejni lokalni władarze podejmowali starania o niustanny rozwój miasta, a dzięki współdziałaniu w realizacji tego celu z różnymi podmiotami nieustannie coś przebudowywano i rozbudowywano. Powstawały kolejno: nowoczesna oczyszczalnia ścieków komunalnych, infrastruktura wodno - kanalizacyjna. Istniejące szkoły wzbogaciły się o nowoczesne sale gimnastyczne, a na terenach Zespołu Szkół im. Józefa Piłsudskiego powstał w 2010 roku kompleks boisk ze sztuczną nawierzchnią „Orlik”.

Istotną rolę w kształtowaniu charakteru miasta odgrywają dwie szkoły ponadgimnazjalne. Pierwsza z nich to wspomniany wcześniej Zespół Szkół w

Szczuczynie, który kształcił uczniów na poziomie liceum ogólnokształcącego oraz technikum w zawodach technik mechanik i technik logistyk. Drugą jest Zespół Szkół Centrum Kształcenia Ustawicznego w Nieckowie, którego oferta jest odpowiedzią na dynamiczne zmiany zachodzące na rynku pracy. W Nieckowie kształcą się informatycy, żywieniowcy, specjaliści bhp oraz rolnicy.

Właściwie od początku swego istnienia Szczuczyn był znany z odbywających się tu regularnie, co wtorek targów. W ostatnim czasie miasto wzbogaciło się o nowoczesną Targowicę miejską, która swoim wyposażeniem i kształtem odpowiada najwyższymi współczesnym standardom.

Szczuczyn stał się atrakcyjnym miejscem do prowadzenia działalności produkcyjnej i przemysłowej. Wszystko dzięki powstaniu Strefy Aktywności Gospodarczej i objęciu jej zasięgiem oddziaływania Suwalskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Działania Szczuczyna doskonale wpisują się w strategię Podlasia, które stawia na rozwój przedsiębiorczości. Miasto przygotowało idealne warunki do prowadzenia firmy.

Na styku dróg krajowych DK61 (Warszawa-Ostrów Mazowiecka - Suwałki) oraz DK58 (Pisz-Olsztyn) powstała Strefa Aktywności Gospodarczej. Na powierzchni 15 ha wybudowano drogi, chodniki

oraz infrastrukturę wodociągową, kanalizacyjną i elektryczną. W 2015 roku całość została objęta ulgami wynikającymi z działania Suwalskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Jest to ogromna szansa dla inwestorów na dostęp do wszelkich ulg i ułatwień, które gwarantują strefy ekonomiczne. Pierwsze lata funkcjonowania przyniosły zaskakujące rezultaty. Obecnie w Podstrefie Szczuczyn swoje inwestycje rozpoczęły trzy podmioty z branży: drzewnej, spożywczej i produkcji opakowań.

Atutem Szczuczyna jest doskonała lokalizacja przy międzynarodowej trasie Via Baltica, której budowa niebawem zostanie rozpoczęta. Do 2020 r. stanie się ona największą arterią ko-

munikacyjną łączącą ten region Polski nie tylko z resztą kraju, ale także z sąsiednimi państwami. - Szczuczyn to znakomite miasto do inwestowania zarówno dla firm logistycznych, ja i firm produkcyjnych – podkreśla Wojciech Kierwajtyś, zarządzający Podstrefą Ełk Suwalskiej SSE SA. – Cały region jest dobrze rozwinięty. Wsparty kadrami z pobliskich większych miast (Grajewo, Ełk) może dać szansę produkcji w każdej branży przy zachowaniu konkurencyjnych cen wytworzenia produktu.

Władze Szczuczyna zapewniają, że każda z działek jest w pełni przygotowana do potrzeb inwestorów. Mogą oni liczyć na dobre drogi dojazdowe, bliskość

węzła wjazdowego na wybudowana już obwodnicę Szczuczyna, wodociąg, kanalizację sanitarną i deszczową, doprowadzenie prądu.

Tutejsi urzędnicy faktycznie, a nie tylko w teorii służą wsparciem i pomocą przedsiębiorcom, którym oferowane są zwolnienia z podatków i opłat lokalnych. Ulgi te uzależnione będą od poziomu inwestycyjnego oraz liczby zatrudnionych osób i mogą sięgać nawet 70% wartości nakładów inwestycyjnych. Inwestując w Szczuczynie, można liczyć na dobrą kooperację z istniejącymi firmami w dużym kompleksie przemysłowym podstrefy Suwalskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej w Ełku. Nie bez znaczenia jest również to, że władze samorządowe są bardzo przyjazne. Możemy tu liczyć nie tylko na kompleksową obsługę inwestycyjną, ale także na zachęty finansowe w ramach pomocy de minimis i tak zwanej pomocy regionalnej. Co oznacza zwolnienia z podatku od nieruchomości nawet do pięciu lat. Pierwsze przetargi na sprzedaż działek w Podstrefie Szczuczyn ruszyły w 2016 roku. Władze samorządowe postarały się, aby wśród udogodnień dla inwestora znalazła się również atrakcyjna cena proponowanych na sprzedaż gruntów.

Przedsiębiorcy inwestujący w Szczuczynie mogą uzyskać przewagę konkurencyjną dzięki tańszym kosztom pracy, niskim cenom zakupu gruntu, ale przede wszystkim należy pamiętać o możliwości skorzystania z pomocy publicznej w Suwalskiej Specjalnej Strefie Ekonomicznej. To zwrot do 70 proc. inwestycji.

UM w Szczuczynie

Szczuczyn 2030 – rzecz o rozwoju miasta

W ramach podpisania partnerstw miast z Polską – Białorusią i Ukrainą odbyła się po raz pierwszy w naszym mieście debata, której głównym celem było wskazanie i ocena możliwych kierunków rozwoju naszego miasta. W debacie udział wzięli:

- Stefan Krajewski – Członek Zarządu Województwa Podlaskiego
- Artur Kuczyński – Burmistrz Szczuczyna
- dr Andrzej Borusiewicz – prorektor Wyższej Szkoły Agrobiznesu w Łomży
- Radosław Wierzbiński – prezes firmy inwestującej w Podstrefie Szczuczyn
- Cezary Mielko – dyrektor Wojewódzkiego Ośrodka Animacji i Kultury
- Janusz Siemion – dyrektor Biblioteki Centrum Kultury w Szczuczynie

Całość sprawnie poprowadził redaktor Paweł Wądołowski z Radia Białystok. Zaproszenie organizatorów debaty przyjęła ponad 150 osobowa liczba mieszkańców, którzy na sali gimnastycznej Szkoły Podstawowej w Szczuczynie przysłuchiwali się rozmowie debatantów, a w ostatniej fazie spotkania zadawali wiele ciekawych pytań.

Zanim jednak goście zajęli wyznaczone do debaty miejsca, burmistrz Artur Kuczyński w kilkuminutowym wprowadzeniu przedstawił obecną sytuację Szczuczyna. Bez zbędnych upiększeń i trzeba przyznać w mocnych słowach, wskazał największe jego zdaniem szanse i zagrożenia, następnie zadał szereg pytań, które miały być podstawą do debaty fachowców i zaprosił gości do zajęcia miejsc. Oto kilka wybranych spraw

z wystąpienia burmistrza Szczuczyna:

Nasze osiągnięcia:

- Dynamiczny rozwój gminy i miasta pod względem infrastrukturalnym.
- Zdyscyplinowanie sposobu wydawania środków z budżetu gminy.
- Duży wskaźnik wydatków inwestycyjnych w każdym roku budżetowym.
- Rozpoczęły się inwestycje w Podstrefie Szczuczyn.

Nasze atuty:

- Spore grono ludzi zainteresowanych aktywnym działaniem na rzecz rozwoju miasta.
- Dwie szkoły ponadgimnazjalne na terenie miasta i gminy.
- Dobra baza edukacyjna szkół podstawowych / przedszkola.
- Umiejętność pozyskiwania środków pozabudżetowych, w tym z Unii Europejskiej.

Nasze wady / zagrożenia:

- Niż demograficzny utrzymujący się od wielu lat.
- „Odptyw” ludzi młodych.
- Niska aktywność / udział mieszkańców, szczególnie w grupie wiekowej 20 – 45 w wydarzeniach inicjowanych na terenie miasta.
- Wysokie bezrobocie strukturalne.
- Stosunkowo niewielkie finansowe możliwości własne.

Pytania do debatantów:

— Czy jest szansa na to, by młodzi ludzie nie wyjeżdżali ze Szczuczyna tak licznie?

Co zmieniają kolejne inwestycje w Podstrefie Szczuczyn? Jak zaktywizować młodych?

Czy nasze miasto ma przyszłość?

Zarysowane przez burmistrza Artura Kuczyńskiego problemy nie były łatwe ani schematyczne, nasi goście kolejno odnosili się do każdej z kwestii. Wymiana poglądów, różnice w patrzeniu na otaczającą rzeczywistość były mocno widoczne. Pewnie dlatego widzowie słuchali z uwagą, a gdy nadszedł ich czas pytali o wiele różnych kwestii: Jakiego typu pracownik znajdzie zatrudnienie w budowanych zakładach? Czy miasto może robić więcej, by zatrzymać w nim młodych?

Celem debaty miała być ogólna próba odpowiedzi na pytanie, jak może wyglądać Szczuczyn w 2030 roku? I ten cel został osiągnięty. Rozmowa doprowadziła zebranych do wniosków, iż obecny „kurs” obrany przez lokalne władze samorządowe (burmistrza i radnych) jest właściwy. Inwestowanie w infrastrukturę i rozwój rynku powinny w najbliższej perspektywie dwóch – trzech lat przynieść pierwsze wymierne rezultaty w postaci odbudowania się lokalnego rynku pracy oraz

prawdopodobnie napływ nowych mieszkańców. Istotną szansą w rozwoju Szczuczyna wszystkim wydał się program wspierania budownictwa jednorodzinnego i wielomieszaniowego, o którym wspomniał burmistrz. Jako niezwykle istotny zebrani ocenili również obszar działań z zakresu wychowania i kultury. Te dwa kierunki oddziałują bezpośrednio na różne grupy wiekowe mogąc je kształtować na różne sposoby.

Całej debacie przysłuchiwali się uważnie nasi goście, burmistrzowie z partnerskich miast Szczuczyna na Białorusi i Kovla na Ukrainie. Obaj podkreślili zgodnie, że taki rodzaj spotkania – rozmowy o przyszłości miasta był dla nich niezwykle ciekawym doświadczeniem zawodowym. Bezpośredniość kontaktu oraz waga poruszanych spraw spowodowały, że i oni wciągnęli się w debatę.

Spotkanie potrwało około dwóch godzin. Pewnym nowum był fakt, iż po raz pierwszy jego przebieg był na żywo transmitowany w internecie. Do dnia dzisiejszego materiał ten obejrzało już ponad dwa tysiące osób. Podczas rozmów pozakuluarowych wszyscy uczestnicy debaty orzekli, że warto byłoby kontynuować ten typ rozmowy. Dlatego organizatorzy zapowiedzieli, iż z pewnością spotkamy się za pewien czas ponownie, by dokonać próby oceny trwających obecnie działań.

UM w Szczuczynie

Wizyta partnerska

17 października 2017 r. okazał się bardzo ważnym dniem dla Szczuczyna. Tego dnia na posiedzeniu w Mińsku na Białorusi, Wspólny Komitet Monitorujący (WKM) zatwierdził wyniki pierwszego naboru wniosków złożonych w ramach CT Dziedzictwo, Programu Współpracy Transgranicznej Polska – Białoruś – Ukraina 2014 – 2020.

WKM zdecydował o przyznaniu dofinansowania jedynie 17 projektom z puli 146, które w drugim etapie naboru złożyły pełne wnioski aplikacyjne. Projekt zgłoszony przez Gminę Szczuczyn, mający na celu budowę Transgranicznego Centrum Dialogu Kultur w Szczuczynie na terenie obecnego stadionu miejskiego, ulokowany został na 12 miejscu. Realizowany on będzie w partnerstwie trzech krajów: Polski, Białorusi i Ukrainy.

Niezwłocznie po uzyskaniu informacji o pozyskaniu dofinansowania, pracownicy Urzędu Miejskiego w Szczuczynie rozpoczęli prace nad dokumentacją niezbędną do podpisania umowy grantowej.

W celu omówienia szczegółów dalszej pracy nad projektem, konieczne okazało się spotkanie partnerskie wszystkich stron biorących udział w projekcie. Tak też, w dniach 21-24 listopada gościliśmy w Szczuczynie przedstawicieli z Białorusi i z Ukrainy. Na uroczystej sesji w dniu 22 listopada 2017 r. zawarte zostało oficjalne porozumienie miast Szczuczyn (PL), Szczuczyn (BY) oraz Kowel (UA), dotyczące rozwoju tych miast oraz wspieranie stosunków kulturalnych, sportowych, społecznych i gospodarczych.

Wyzwanie bycia Honorowym Ambasadorem niniejszego projektu podjął Maciej Makuszewski, szczuczyniak, który pierwsze zmagania z piłką nożną rozpoczął w wieku siedmiu lat w lokalnej Wisie Szczuczyn. Obecnie Reprezentant Polski charakteryzujący się ogromnym potencjałem sportowym.

Realizacja projektu po stronie polskiej zakłada m.in.: adaptację terenu obecnego stadionu oraz terenu przyległego na potrzeby Transgranicznego Centrum Dialogu Kultur poprzez:

- budowę zaplecza administracyjno-organizacyjnego,
- wykonanie odkrytej widowni pod imprezy plenerowe od strony wschodniej oraz częściowo zadaszonej widowni od strony zachodniej
- dostosowanie istniejącego terenu czynnego biologicznie poprzez wykonanie nowej nawierzchni trawiastej dla projektowanego placu
- budowę dwóch utwardzonych placów o wymiarach ok. 15x13 m służących do ustawienia sceny mobilnej
- budowę dróg utwardzonych – dróg dojazdowych, ścieżek rowerowych, chodników, parkingów
- montaż elementów małej architektury
- przebudowę i rozbudowę infrastruktury technicznej (kanalizacja deszczowa, kanalizacja sanitarna, instalacja wodociągowa, instalacje elektroenergetyczne – zasilające, oświetleniowe, teletechniczne)
- budowę zbiornika wodnego oraz adaptację terenu przyległego – wykonanie utwardzonych ścieżek, wykonanie oświetlenia terenu, wykonanie terenu turystyczno – rekreacyjnego (urządzenia rekreacyjne typu outdoor, ławeczki, wiata osłonowa z możliwością bezpiecznego grillowania).

Prace remontowe Kościoła

Ku końcowy dobiegły prace mające na celu wykonanie elewacji Kościoła oraz wymianę stolarki okiennej i drzwiowej. Inwestycja została rozpoczęta w 2016 roku, kiedy to udało się pozyskać 200 tys. zł z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Wówczas za pieniądze z Ministerstwa, dzięki wsparciu pozyskanemu od Gminy Szczuczyn oraz środkom własnym Parafii udało się odnowić ścianę frontową świątyni, a także zewnętrzną część nawy głównej. Wymienionych zostało 11 okien oraz odrestaurowano drzwi wejściowe.

W listopadzie 2017 roku zakończony został II etap prac obejmujący remont elewacji oraz wymianę stolarki okiennej w pozostałej części Kościoła. Na prace wykonane w tym roku pozyskano dotację w wysokości 300 tys. zł z MKiDN, dotację 50 tys. zł od Gminy Szczuczyn jak również prawie 20 tys. zł wygospodarowano ze środków parafialnych. Koszt odrestaurowania zabytkowej świątyni wyniósł 729 042,44 zł. Nie byłoby to możliwe bez pozyskanego wsparcia z Ministerstwa Kultury, dotacji udzielonej przez Gminę Szczuczyn, ofiar złożonych przez Parafian. W prace związane z pozyskaniem środków finansowych jak i w prace remontowe zaangażowało się wiele osób. Proboszcz parafii pw. Im. NMP w Szczuczynie dziękuje za pomoc ludziom, dzięki którym udało się zrealizować tę inwestycję.

UM w Szczuczynie

II Kongres Rad Młodzieżowych Województwa Podlaskiego

W dniach 24-26 listopada 2017 r. w Urzędzie Marszałkowskim w Białymstoku odbył się II Kongres Rad Młodzieżowych Województwa Podlaskiego. Uczestniczyli w nim przedstawiciele 10 rad miast i gmin z całego województwa podlaskiego wraz z opiekunami (Dąbrowa Białostocka, Sokółka, Siemiatycze, Grajewo, Dziadkowie, Suwałki, Łomża, Wyszki, Choroszcz, Szczuczyn), reprezentanci Młodzieżowego Sejmiku Województwa Podlaskiego oraz zaproszeni goście z innych rad z kraju.

Młodzieżową Radę ze Szczuczyna reprezentowali: Przewodniczący Rady Młodzieżowej Arkadiusz Sienicki, Agata Wasilewska, Karolina Łepkowska wraz z opiekunem grupy p. Emilią Zielińską.

Najważniejszym punktem spotkania było poznanie innych rad, wymienienie się mniejszymi lub większymi doświadczeniami, przypomnienie czym powinna się zajmować młodzieżowa rada. W trakcie spotkań poruszane zostały także dyskusje na interesujące młodzież tematy wiążące się z pełnieniem przez nich funkcją. Młodzież zagłębiała także tajniki organizacji wszelkiego rodzaju wydarzeń, imprez okolicznościowych jak również ich promocji.

Podczas trzech dni został również wygłoszony szereg ciekawych wykładów przez zaproszonych ekspertów m.in. Marcina Siekierko – dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury w Michałowie, Pawła Grabowskiego – prezesa Fundacji Podlaskie Hospicjum Onkologiczne, Damiana Dworakowskiego – prezesa Stowarzyszenia Kreatywne Podlasie. Swoim głosem doradczym wspierała

➔ młodzież również Eliza Szadkowska – Pełnomocnik Zarządu Województwa Podlaskiego ds. współpracy z organizacjami pozarządowymi. Swoimi osiągnięciami i doświadczeniami podzielili się goście z Młodzieżowej Rady Miejskiej z Olsztyńka oraz przedstawiciele Rady Dzieci i Młodzieży przy Ministrze Edukacji Narodowej prezentując swoje projekty.

Goście podziękowania należą się Stowarzyszeniu ANAWOJ za zaproszenie oraz organizację spotkania.

Emilia Zielńska

Budżet Obywatelski

W dniu 6 października 2017 r. zostały ogłoszone wyniki kolejnej edycji Budżetu Obywatelskiego. Mieszkańcy Szczuczyna mogli głosować od 23 października do 27 października 2017 r. na 6 projektów w tym 3 projekty „DUŻE” (do 35 000 zł) oraz 3 projekty „małe” (do 15 000 zł). W tych dniach wpłynęło 323 kart z czego 309 z głosami ważnymi.

Wszystkie głosy zostały przeliczone przez Zespół ds. Budżetu Obywatelskiego, w skład którego wchodzi: Marek Niebrzydowski, Przemysław Piwko, Jolanta Budzińska, Anna Romaniuk, Maciek Marcinkiewicz, Janusz Siemion, Anna Jagusz oraz w roli obserwatora Burmistrz Szczuczyna Artur Kuczyński. Zespół dokonał otwarcia urny z kartami do głosowania, następnie sprawdzono ważność oddanych głosów oraz dokładnie je przeliczono. Prace Zespołu trwały ponad półtorej godziny. Po tym czasie udokumentowano, iż:

W grupie „DUŻYCH” projektów znalazły się zadania (do 35 tys. złotych):

1. Budowa placu zabaw przy ul. Łąkowej – 46 głosów.
 2. Obóz rekreacyjno-sportowo-kondycyjny – 66 głosów.
 3. Ogólnodostępny plac zabaw przy Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Szczuczynie – 196 głosów.
- Łącznie oddano 308 głosów.

W grupie małych zadań znalazły się (do 15 000 zł):

1. Sport dla każdego – zakup pokrowców na maty zapaśnicze oraz sprzętu gimnastycznego – 48 głosów.
2. Upamiętnienie cywilnych ofiar nalotu sowieckiego 12 stycznia 1945 r. – 68 głosów.
3. Zakup sprzętu multimedialnego pozwalającego na prowadzenie zajęć dydaktycznych oraz usprawniającego funkcjonowanie orkiestry dętej OSP Szczuczyn – 187 głosów.

Łącznie oddano 303 głosy.

W związku z powyższym mieszkańcy Szczuczyna zdecydowali, iż w grupie „DUŻYCH” projektów największą liczbę uzyskał projekt pn. „Ogólnodostępny plac zabaw przy Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Szczuczynie” i tym samym zdecydowano o przeznaczeniu zadania do realizacji.

W grupie projektów małych (o wartości do 15 000 zł) zostanie zrealizowane zadanie pn. „Zakup sprzętu multimedialnego pozwalającego na prowadzenie zajęć dydaktycznych oraz usprawniającego funkcjonowanie orkiestry dętej OSP w Szczuczynie”.

UM w Szczuczynie

Centralne Targi Rolnicze

W dniu 1 grudnia 2017 r. rolnicy z terenu Gminy Szczuczyn mieli okazję uczestniczenia w Centralnych Targach Rolniczych w Nadarzynie.

Centralne Targi Rolnicze to największe w Polsce targi agrobiznesu organizowane już po raz drugi. Ta niezwykła uroczystość przyciągnęła do warszawskiego Nadarzyna przedsiębiorców rolnych, rolników, sadowników, przedstawicieli izb rolniczych i organizacji branżowych, a także zwykłych mieszkańców regionu zainteresowanych tematyką rolną.

Wielkim zainteresowaniem cieszyły się stoiska kół gospodyń wiejskich czy małych firm produkujących lokalne przysmaki. Spacerując po halach można było także podziwiać sprzęt rolniczy najbardziej rozpoznawalnych marek np: New Holland, Ursus, SaMasz, Metal Fach, BIN, John Deere, Claas, Deutz Fahr, czy JCB. Nie zabrakło także wystaw prezentujących nasiona, nawozy, środki ochrony roślin, żywność, a także innowacyjne usługi dla rolnictwa czy doradztwo rolnicze. Targom towarzyszyły szkolenia, spotkania i konferencje branżowe, w tym Forum Młodych Rolników.

Atrakcjami dla zwiedzających były m.in. występy Kół Gospodyń Wiejskich z różnych regionów Polski oraz prezentacja ich dorobku kulturalnego, artystycznego, degustacje żywności. Dużym zainteresowaniem cieszyła się także wystawa niezwykle sympatycznych zwierząt alpaka.

UM w Szczuczynie

Termomodernizacja budynków

Zakończono realizację inwestycji pn. Kompleksowa termomodernizacja budynków użyteczności publicznej na terenie miasta i gminy Szczuczyn trzech obiektów tj. Publicznego Gimnazjum im. Stanisława Antoniego Szczuki w Szczuczynie, Szkoły Podstawowej w Niedźwiadnej wraz z przyległym budynkiem mieszkalnym oraz Hali Sportowej w Szczuczynie przy ul. Grunwaldzkiej.

Prace termomodernizacyjne trwały od sierpnia 2016 roku.

W pierwszej kolejności prowadzono roboty na obiekcie Szkoły Podstawowej w Niedźwiadnej. Prace obejmowały wymianę pokrycia dachów w budynku szkoły i nad częścią mieszkalną wraz z ociepleniem stropów, wymiana dachu nad salą gimnastyczną z płyt warstwowych, prace termomodernizacyjne i elewacyjne ścian wraz z wymianą stolarki okiennej i drzwiowej, modernizacja istniejącej kotłowni i instalacji c.o. poprzez montaż pomp ciepła wraz z instalacją c.o. oraz kompleksową wymianą grzejników, wykonanie wentylacji mechanicznej z odzyskiem ciepła na sali gimnastycznej. W celu podgrzewania ciepłej wody użytkowej zamontowano instalację kolektorów słonecznych.

Kolejnym obiektem na którym przeprowadzono kompleksową termomodernizację jest budynek Publicznego Gimnazjum w Szczuczynie. Na obiekcie dokonano wymiany skorodowanego pokrycia dachowego, ocieplono stropy oraz ściany zewnętrzne, wykonano elewację zgodnie z zaleceniami Wojewódzkiego Konserwatora Ochrony Zabytków. Na całym obiekcie wymieniono grzejniki. W celu podgrzania ciepłej wody zamontowano na dachu instalację solarną. Z końcem listopada tego roku zakończono i zgłoszono do odbioru końcowego roboty na trzecim obiekcie tj. Hali sportowej przy ul. Grunwaldzkiej w Szczuczynie. Obiekt przeszedł gruntowną, kompleksową termomodernizację. Wymieniono pokrycie dachowe na obiekcie hali i pomieszczeniach administracyjnych,

wygenerowano pomieszczenie, w którym urządzono kotłownię olejową, z której ogrzewany będzie cały obiekt, zamontowano nowe, wydajne grzejniki. W celu utrzymania odpowiednich warunków do ćwiczeń na obiekcie zamontowano centralę wentylacyjną z odzyskiem ciepła.

Na termomodernizację tych obiektów Burmistrz Szczuczyna pozyskał środki finansowe z Regionalnego

Programu Operacyjnego Województwa Podlaskiego na lata 2014-2020, Działanie 5.3. Efektywność energetyczna w sektorze mieszkaniowym i budynkach użyteczności publicznej, priorytet inwestycyjny 4.3. Wspieranie efektywności energetycznej, inteligentnego zarządzania energią i wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii w infrastrukturze publicznej, w tym w budynkach publicznych i w sektorze mieszkaniowym. Całkowita wartość zadania wyniosła **3 696 221,72 zł.** z czego pozyskane dofinansowanie to kwota **2 956 977,20 zł.**

UM w Szczuczynie

Doposażenie szczuczynskiego centrum kultury!

Jesienią 2016 r. instytucja pod starą nazwą Biblioteka Miejska w Szczuczynie złożyła wniosek do „Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa” Priorytet 2 „Infrastruktura Bibliotek 2016 – 2020” na dofinansowanie zadania pod tytułem „Wyposażenie nowo wybudowanej siedziby biblioteki w celu rozszerzenia jej oferty i zwiększenia atrakcyjności świadczonych usług”. W ramach drugiego naboru do programu wpłynęło 159 wniosków, w tym 123 poprawnych formalnie. Dofinansowanie dostało jednak tylko 14 wniosków. Szczuczynska biblioteka w tej doborowej stawce znalazła się na 5. miejscu, uzyskując wysoką punktację (78,52/100 pkt. w ocenie merytorycznej).

Kwota, o którą wnioskowaliśmy i która została nam przyznana to 114.750,00 zł. Jednak koszt całkowity zadania wyniósł 153.000,00 zł, gdyż zgodnie z regulaminem programu wymagany był co najmniej 25% wkład własny kosztów przedsięwzięcia. Środki te w wysokości 38.250,00 zł zostały zapewnione staraniem Urzędu Miejskiego w Szczuczynie.

Pozyskane fundusze przeznaczone zostały na profesjonalne wyposażenie dużej ilości pomieszczeń. W Wypożyczalni dla Dorosłych pojawiły się nowe regały na książki, prasę i e-booki, w czytelni wypożyczalni wymienione zostały stoły i krzesła, a pod znajdujące się tu komputery zakupiono nowy stół wraz z fotelami. Stanowisko pracy bibliotekarza wyposażono w ladę biblioteczną oraz inne niezbędne meble do obsługi ruchu czytelniczego.

➔ Oddział dla Dzieci wymagał całkowitej wymiany wyposażenia na meble przystosowane do potrzeb naszych najmłodszych czytelników i użytkowników. W związku z tym znalazły się w nim niskie, praktyczne i przyjazne kolorowe regały na książki, stojak na prasę, odpowiednie stoliki i krzeselka dla maluchów oraz kanapa dla rodziców. W oddziale znalazło się również kolorowe, a przede wszystkim funkcjonalne stanowisko pracy bibliotekarza, wyposażone we wszystkie niezbędne meble. W budynku wygospodarowaliśmy też miejsce dla maluchów, w którym znalazły się: małe stoliki, krzeselka, kufry na zabawki, kolorowy dywan. Jest to naszym zdaniem bezpieczne i przyjazne miejsce, w którym najmłodszy spędzają czas na zabawie, kiedy ich rodzice korzystają z oferty Centrum.

W dużym holu na pierwszym piętrze zainstalowano nowoczesny system wystawienniczy. Znajduje się tu też kącik wypoczynkowy wyposażony w stolik, fotel i kanapę. Dzięki pozyskanemu w tym roku dofinansowaniu z programu „Równać szanse” sala edukacyjna nr 1 stała się salą multimedialną. Spełnia ona także rolę Regionalnej Izby Historii i Tradycji, dlatego wyposażona została w specjalne, zamykane na klucz przeszklone gabloty i komody, regały wystawiennicze oraz szafy do przechowywania pokaźnej ilości już zgromadzonych w istniejącym od czterech lat w bibliotece Cyfrowym Archiwum Tradycji Lokalnej starych zdjęć, dokumentów, pamiątek oraz innych relikwów świadczących o historii i tradycji naszego miasta i regionu. Pomieszczenie izby oprócz ekspozycji i wystaw doskonale nadaje się do prowadzenia lekcji historii, gdyż zostało wyposażone również w stoły, krzesła i w pełni wyposażone stanowisko dla prowadzącego. W sali komputerowej pojawiły się nowe, funkcjonalne meble. Jedno z pomieszczeń

budynku przeznaczaliśmy na pracownię plastyczną, gdzie użytkownicy Centrum mogą rozwijać swoje zdolności artystyczne. Znajdują się w niej stoły, krzesła, komody na materiały i przybory plastyczne oraz sztalugi. Dużym udogodnieniem dla wszystkich osób odwiedzających naszą instytucję kultury oraz korzystających z niej oferty stała się szatnia z prawdziwego zdarzenia. Część środków została przeznaczona na promocję projektu. Wymienione wyposażenie z pewnością zwiększa zakres i poziom świadczonych przez nas usług oraz podnosi walory estetyczne naszej pięknej siedziby. Ogromnie dziękuję za pomoc przy składaniu i rozliczeniu wniosku Referatowi Rozwoju i Inwestycji Urzędu Miejskiego w Szczuczynie, a szczególnie Bogusławowi Ramotowskiemu.

Znakomita większość pomieszczeń szczuczynskie-go centrum w mijającym roku została również wyposażona w rolety. W budynku została zamontowana duża tablica informacyjna, oznaczenia i numeracja: wypożyczalni dla dorosłych i oddziału dla dzieci, sal edukacyjnych, pokoi administracyjnych, pomieszczeń socjalnych i zaplecza. Usprawnienia te na pewno pomogą naszym czytelnikom i użytkownikom oraz osobom odwiedzającym szczuczynskie centrum kultury poruszać się w budynku, podnoszą też bez wątpienia jego estetykę i funkcjonalność. Środki na to doposażenie zostały wygospodarowane z budżetu naszej instytucji dzięki operatywności jej księgowości. W przestrzeni miejskiej Szczuczyna pojawiło się też nowe oznakowanie, na którym wskazane są kierunki do budynku Biblioteki – Centrum Kultury w Szczuczynie. Oznakowanie wykonane zostało staraniem Urzędu Miejskiego w Szczuczynie.

Janusz Siemion

Z ŻYCIA SZKOŁ

Szkoła Podstawowa w Szczuczynie

Debiut literacki Marii Orzechowskiej

Absolwentka naszej szkoły Maria Orzechowska zadebiutowała tomikiem wierszy pt. „Moje małe rozterki”. Każdy z nas zachowuje w pamięci swoje szkolne lata i pielęgnuje pamięć o tych, którzy pomogli nam się rozwinąć. Maria podarowała naszej szkole tomik wierszy z dedykacją oraz obdarowała swoją poezją panią dyrektor Małgorzatę

Karwowską, która uczyła ją języka polskiego w szkole podstawowej. Dziękujemy za pamięć i ten miły dar dla naszej szkoły. Wiersze są dostępne w bibliotece szkolnej. Zachęcamy do poznania rozterek naszej starszej koleżanki.

Marii Orzechowskiej życzymy dalszych sukcesów nie tylko na niwie literackiej.

Konkurs Recytatorski pod hasłem: „Słowami Wandy Chotomskiej”

W dniu 26 października 2017 r. w Szkole Podstawowej w Szczuczynie odbył się Miejski Konkurs Recytatorski pod hasłem: „Słowami Wandy Chotomskiej” zorganizowany przez Bibliotekę-Centrum Kultury w Szczuczynie w porozumieniu ze Szkołą Podstawową w Szczuczynie.

W konkursie wzięli udział uczniowie klas I – III z naszej szkoły oraz ze Szkoły Podstawowej w Niedźwiadnej. Jury w składzie: p. Anna Wojsław, p. Jolanta Doliwa, p. Krystyna Rosłoniewska i p. Bogusława Januszewska wyłoniło laureatów konkursu: I miejsce – Szymon Załuska z klasy Ia (SP Szczuczyn); II miejsce – Daria Dobrzycka z klasy II (SP Niedźwiadna); III miejsce – Rafał Bogdan z klasy IIIb (SP Szczuczyn).

Wszyscy uczestnicy konkursu otrzymali pamiątkowe dyplomy, a laureaci upominki.

Jaś i Małgosia uczą oszczędzania”

30.10.2017r. w ramach oszczędzania w SKO uczniowie kl. III c pod opieką pani Marii Ramotowskiej przygotowali przedstawienie pt. „Jaś i Małgosia uczą oszczędzania”. Wcielając się w bohaterów bajki zachęcali do oszczędzania w Szkolnej Kasie Oszczędności. Mali artyści swą grą i śpiewem na pewno przekonali wszystkich zgromadzonych, że SKO pozwala spełniać swoje marzenia.

Klasa IIIa w Warszawie

Uczniowie klasy IIIa wraz z opiekunami: p. T. Lidner i p. M. Kalinowską wybrali się na wycieczkę do Warszawy. Głównym punktem programu wycieczki było zwiedzanie Stadionu Narodowego. Największe sportowe emocje uczniowie poczuli, gdy weszli na Punkt Widokowy i zobaczyli zapierającą dech w piersiach panoramę stadionu. Wraz z przewodnikiem zwiedzili pomieszczenia strefy zawodniczej wykorzystywane podczas meczów oraz centrum medialne PGE Narodowego, które przeznaczone jest dla dziennikarzy.

W Warszawie zwiedzili również Park Łazienkowski w jesiennych barwach.

Publiczne Gimnazjum w Szczuczynie

Europejski dzień języków

gimnazjum uczuło 26 września. Uroczystość przygotowaną przez Panię Izabelę Budzińską i Martę Kłos poprowadziły trzecioklasistki – Wiktoria Kuczyńska, Agnieszka Dziegielewska i Aleksandra Makuszevska. Organizatorzy starają się, aby w każdym roku wydarzenie przebiegało w inny sposób. Tym razem

uczniowie poznali historię święta języków, dwuosobowe drużyny z poszczególnych klas rywalizowały w quizie wiedzy o krajach europejskich. Prezentacja „Odgłosy zwierząt” pozwoliła na stwierdzenie, że zwierzęta również „mówią wieloma dialektami”, a wyrazy dźwiękonaśladowcze brzmią odmiennie w różnych językach. Nie zabrakło znanych piosenek wykonywanych w wielu językach.

Warsztaty dla trzecioklasistów

Internet zrewolucjonizował wiele dziedzin ludzkiego życia. Jako narzędzie pracy i rozrywki stał się niezbędny w większości firm, instytucji, organizacji, domów. Umożliwia wszechstronną komunikację i ułatwia kontakty niwelując ograniczenia przestrzenne. Ułatwia naukę i rozwijanie zainteresowań. Sieć jest bankiem informacji ze wszystkich dziedzin dostępnym każdemu zainteresowanemu. Jednak z używaniem Internetu wiążą się potencjalne niebezpieczeństwa, zagrażające w szczególności najmłodszemu jego użytkownikom. Dostępność do wszelkiej

wiedzy traci swój sens w obliczu faktycznego braku kontroli nad zamieszczanymi w Internecie treściami.

Zdając sobie sprawę z tego, że gimnazjaliści również są narażeni na zagrożenia płynące z wirtualnej rzeczywistości Publiczne Gimnazjum im. Stanisława Antoniego Szczuki w Szczuczynie zorganizowało 6 października warsztaty dla uczniów „Bezpieczeństwo w Internecie. Odpowiedzialne korzystanie z mediów społecznościowych”, które prowadziła pani psycholog z Polskiego Centrum Profilaktyki w Krakowie. Mamy nadzieję, że zwiększyła się wiedza i świadomość młodzieży w zakresie bezpiecznego i odpowiedzialnego korzystania z Internetu.

Szkolny Dzień Koloru

Z inicjatywy Samorządu Uczniowskiego w naszym gimnazjum 10. dzień każdego miesiąca będzie Dniem Koloru. Ideą święta jest zasada, że przebrani uczniowie nie są pytani, zaś nie przebrani nauczyciele nie odpytują. Po raz pierwszy – 10. października – królował kolor niebieski. Żeby święto nie okazało się tylko i wyłącznie zabawą została przygotowana ulotka informacyjna dla Uczniów, z której dowiedzieli się o symbolice koloru niebieskiego, poznali bogaty zestaw synonimów do słowa niebieski oraz związki frazeologiczne z tym wyrazem. Ciekawostką okazały się nazwy geograficzne z synonimami wyrazu niebieski. Wszystkim Uczniom i Nauczycielom życzyliśmy, aby na co dzień byli niebiescy, tzn. twórczy, niezwykli, niepowtarzalni, aktywni.

10. listopada obowiązywał wszystkich kolor czarny. Uczniowie mieli okazję dowiedzieć się, że według

niektórych czarny nie jest kolorem, a całkowitym brakiem koloru. Inni z kolei mówią, że „nic nie jest czarne” i poniekąd mają rację. Młodzież miała okazję uświadomić sobie, że czerni w ogóle jest ciekawą barwą, bo jest to barwa pełna przeciwności i potrafi mieć całkiem różne znaczenia. Jak to więc jest z tą czernią? W naszej kulturze czerni symbolizuje śmierć, ale według Indian oznacza życie. Czerni to symbol elegancji, wyrafinowania i luksusu. Kolor ten wprawdzie nie ożywił szkolnych korytarzy, ale bardzo dobrze współgrał z listopadową aurą i czasem zadumy i refleksji nad przemijaniem.

V ogólnopolskim dniu planowania kariery

20 października trzecioklasiści wzięli udział w e-konferencji, na której omawiane były następujące tematy: Stwórz swoją własną markę i osiągnij sukces rekrutacyjny; Egzamin? Zdasz. to ! O tym, czego potrzebujesz, żeby sprawdzić się przed egzaminem gimnazjalnym; Bądź jak start-up – wyprzedzaj innych, czyli jak mieć pomysł na własną karierę; Jak wykorzystać uwagę rozmówcy i zrobić dobre wrażenie, czyli co zapada w pamięć?; Wyróżnij się talent to Twoja moc! Celem konferencji była pomoc młodzieży w planowaniu swojej przyszłości zawodowej a także ścieżki dalszego kształcenia.

Szkoła Podstawowa w Niedźwiadnej

Narodowe Święto Niepodległości

10 listopada 2017 r. w Szkole Podstawowej im. Zesłańców Sybiru w Niedźwiadnej odbyła się uroczysta akademie z okazji 99 rocznicy Narodowego Święta Niepodległości. Uczniowie klas IV-VII pod kierunkiem Pani Ewy Grunwald oraz Pani Alicji Szleszyńskiej przygotowali część artystyczną.

Książkobranie

18 – 20 października na terenie gimnazjum odbyła impreza czytelnicza, mająca na celu propagowanie i rozwijanie zainteresowań czytelniczych wśród gimnazjalistów. Została ona przygotowana przez bibliotekarkę Krystynę Niedźwiecką. W akcję włączyli się nauczyciele i wychowawcy, którzy w myśl hasła „Czytają wszyscy, czytają wszędzie” organizowali na zajęciach głośne czytanie wypożyczonych wcześniej książek. Ozdobą szkolnych korytarzy były „złote myśli” o książkach i czytaniu.

Śniadanie daje moc

8 listopada uczniowie klas O-II wraz ze swoimi nauczycielami i rodzicami dołączyli do prozdrowotnej akcji – Śniadanie Daje Moc – której ideą jest promowanie zdrowego odżywiania się. Uczniowie zostali przygotowani do występu przez Panią Katarzynę Grabowską-Wizner, Panią Brygidę Kurzątkowską i Panią Hannę Dzięgielewską.

➔ Gminny Dzień Edukacji Narodowej

Dnia 13 października 2017 r. w Szkole Podstawowej im. Zesłańców Sybiru w Niedźwiadnej nauczyciele, pracownicy niepedagogiczni, uczniowie oraz nauczyciele emeryci obchodzili Gminny Dzień Edukacji Narodowej. Uroczystość rozpoczęła się występem uczniów klas IV-VII i ślubowaniem uczniów klasy pierwszej pod kierunkiem Pani Hanny Dziegielewskiej i Pani Stanisławy Piwko. Po wystąpieniach Pana Burmistrza Artura Kuczyńskiego oraz Pana Dyrektora Krzysztofa Grunwalda wręczono nagrody burmistrza i nagrody dyrektora SP w Niedźwiadnej.

Nagrody Burmistrza Szczuczyna otrzymali:

- Dyrektor Publicznego Gimnazjum im. St. Szczuki w Szczuczynie – Pani Ewa Grunwald
- Dyrektor Szkoły Podstawowej im. Wł. Broniewskiego w Szczuczynie – Pani Małgorzata Karwowska
- Dyrektor Szkoły Podstawowej im. Zesłańców Sybiru w Niedźwiadnej – Pan Krzysztof Grunwald
- Pani Izabela Budzińska – nauczycielka z Publicznego Gimnazjum im. St. Szczuki w Szczuczynie
- Pani Ewa Dobrzycka – nauczycielka ze Szkoły Podstawowej im. Wł. Broniewskiego w Szczuczynie
- Pani Daria Wojciechowska – nauczycielka ze Szkoły Podstawowej im. Wł. Broniewskiego w Szczuczynie
- Pani Katarzyna Grabowska – Wizner – nauczycielka Szkoły Podstawowej im. Zesłańców Sybiru w Niedźwiadnej

Nagrodę Dyrektora otrzymały:

- Pani Hanna Dziegielewska i Pani Jolanta Nerkowska – nauczycielki ze Szkoły Podstawowej im. Zesłańców Sybiru w Niedźwiadnej
- Pan Burmistrz wręczył również pamiątkowe dyplomy tegorocznym stypendystom, oraz listy gratulacyjne ich rodzicom.

Europejski Dzień Języków

26 września 2017 roku w Szkole Podstawowej w Niedźwiadnej odbył się Europejski Dzień Języków. Z tej okazji Szkolny Klub Miłośników Języka Angielskiego pod opieką Pani Katarzyny Kurzątkowskiej

zorganizował konkurs plastyczno – językowy „A Postcard from England”. Ogłoszenie wyników konkursu nastąpiło 9 października. Laureaci konkursu otrzymali nagrody rzeczowe. I miejsce zajął Rafał Chmielewski (kl. II), II miejsce zajęły Magdalena Gutowska i Wiktoria Bagińska (kl. VII), III miejsce zajął Kacper Dziegielewski (kl. IV).

Z inicjatywy rodziców...

Po zakończonym remoncie rodzice naszej szkoły wystąpili z inicjatywą zakupu rolet do klas. Na przełomie maja i czerwca zebrali środki w wysokości 4600 złotych, które zostały wydatkowane na ten cel. Montaż zakupionych rolet wykonaliśmy we własnym zakresie. Pomieszczenia szkolne zyskały nowe oblicze i praktyczną funkcjonalność podczas słonecznych dni. W imieniu nauczycieli i uczniów Dyrektor szkoły Pan Krzysztof Grunwald podziękował rodzicom za wsparcie finansowe.

Sukces naszych dziewcząt

Dziewczęta ze Szkoły Podstawowej im. Zesłańców Sybiru w Niedźwiadnej pod kierunkiem Pana Dyrektora Krzysztofa Grunwalda wzięły udział w Igrzyskach Powiatu w piłce nożnej. Po wygranych meczach z SP nr1 i SP nr 4 w Grajewie w finale uległy zawodniczkom z SP nr 2 w Grajewie, zajmując ostatecznie 2 miejsce.

Zawodniczkom gratuluję i życzę dalszych sukcesów.

Dzień patrona

19 września 2017 roku społeczność Szkoły Podstawowej w Niedźwiadnej świętowała Dzień Patrona Szkoły. Z tej okazji uczniowie klas V-VII przygotowali apel pod kierunkiem Pani Hanny Dziegielewskiej i Pani Jolanty Nerkowskiej. Po części artystycznej był czas na chwilę wspomnień i rozmów z Sybirakami – Panią Marianną Milewską, Panią Apolonią Brzeską, Panem Augustynem Konopka i Panem Janem Truszkowskim.

Programowanie z e-Twinning

28 września 2017 roku w Warszawie odbyło się uroczyste podsumowanie pilotażu programowania Ministerstwa Edukacji Narodowej oraz kampanii „Programowanie z eTwinning”. Celem pilotażu było wprowadzenie i sprawdzenie w praktyce szkolnej powszechnej nauki programowania. Spośród 1592 szkół zgłoszonych do pilotażu wyróżniono 16 szkół z całej Polski. Z województwa podlaskiego wyróżnienie przyznano naszej szkole – Szkole Podstawowej im. Zesłańców Sybiru w Niedźwiadnej za innowację autorstwa Pani Katarzyny Grabowskiej – Wizner oraz Pana Krzysztofa Grunwalda „Moja pasja? – Programowanie”. Wspaniałe ukoronowanie zaangażowania uczniów, nauczycieli, całej społeczności szkolnej.

Sprzątanie świata

W dniu 15.09.2017 r. uczniowie ze Szkoły Podstawowej im. Zesłańców Sybiru w Niedźwiadnej i Biblioteka – Centrum Kultury w Szczuczynie uczestniczyli w 24 edycji akcji sprzątania świata pod hasłem: „Nie ma śmieci – są surowce”. Chętni uczniowie mogli sprawdzić swoją wiedzę w przygotowanym przez naszych gości quizie ekologicznym.

Unihokej

Dnia 22 listopada 2017 w Grajewie odbył się finał Grupy Zachodniej Igrzysk Dzieci w unihokeju dziewcząt. Do tego etapu zakwalifikowała się również nasza drużyna. Po bardzo trudnych meczach ostatecznie uplasowała się na trzecim miejscu. Gratuluję dziewczętom i dziękuję za zaangażowanie.

Z DZIAŁALNOŚCI INSTYTUCJI KULTURY

Z działalności Biblioteki – Centrum Kultury w Szczuczynie...

„Szczuczyniaczy” zespół działający od 24 lat wystąpił jako reprezentant województwa podlaskiego w 44 Sejmiku Wiejskich Zespołów Teatralnych w Stoczku Łukowskim z widowiskiem obrzędowym „Oczepiny”. Widowisko prezentował podczas „Palinocki” w Szczuczynie, Dożynek Powiatowych w Rajgrodzie oraz skróconą wersję podczas Narodowego Czytania 2017 „Wesela” Stanisława Wyspiańskiego. W trakcie Podlaskiej Oktawy Kultur wystąpił z programem kabaretowym „Błękitna linia” w Szczuczynie i Wąsoszu.

Festyn z okazji przesilenia wiosenno-letniego 23 czerwca zwany w Szczuczynie „Palinocką” odbył się w „starym parku”. Na scenie zaprezentowały się zespoły działające w BCK: „Mali Szczuczyniaczy”, „Szczuczyniaczy”, zespół wokalny „Medis”, wokально-instrumentalny „Novi” oraz nowo powstały żeński zespół „Hjelmos” w składzie: Maria Józwik, Aleksandra Biedrzycka, Karolina Kraujutowicz, Zuzanna Zamojska. Odbył się pokaz kickboxingu sekcji działającej pod kierunkiem trenera Macieja Krawcewicza. Wystąpiły uczennice Szkoły Podstawowej w Szczuczynie przygotowane przez Marię Ramotowską oraz solistka Maja Zamojska. „Palinockę” zakończyły występy zespołów: „Sarin&Junior” i „Dejw”. Tradycyjnie po koncercie Orkiestry Dętej OSP zostało podpalone ognisko przez Burmistrza Miasta Artura Kuczyńskiego. W trakcie festynu nie zabrakło straganów, stoisk gastronomicznych, „dmuchańców” itp.

Po raz 40 odbył się Konkurs Piosenki. Do udziału zgłoszono 23 uczestników. W kategorii wiekowej 9-12 lat przyznano: I miejsce ex aequo Mayi Zyskowskiej z Kultury Niezależnej – Grajewo i Marii Czapskiej z Przechód, II miejsce Natalii Nagel z BCK Szczuczyn, III miejsce ex aequo Magdalenie Sokołek i Julii Zalewskiej z BCK Szczuczyn. W kategorii 13-16 lat: I miejsce Aleksandrze Czaplkiej z GCK – Grajewo, II miejsce Annie Czapskiej z Przechód, III miejsce Mateuszowi Wojsław z BCK Szczuczyn. W kategorii powyżej 16 lat jury przyznało: II miejsce Marii Józwik ze Skaj. Zwycięzcy otrzymali statuetki zaś wszyscy pamiątkowe dyplomy ufundowane przez organizatora – Bibliotekę-Centrum Kultury w Szczuczynie.

W ramach upowszechniania czytelnictwa zorganizowano seanse filmowe i czytanie bajek dla dzieci młodszych. Do współpracy zaproszono Przedszkole Publiczne. Zajęcia z najmłodszymi prowadził Andrzej Szabelski.

Przez cały okres wakacji (lipiec – sierpień) dzieci i młodzież korzystały z różnorodnych zajęć i wyjazdów organizowanych przez Bibliotekę – Centrum Kultury w Szczuczynie. W ofercie Centrum Kultury znajdowały się m.in.: spotkania edukacyjne z przedstawicielami Straży Pożarnej, Policji, KRUS-u, zajęcia plastyczne, zajęcia ruchowe, zajęcia z kreatywności, zajęcia komputerowe, wycieczki rowerowe, gry i zabawy integracyjne, wyjazdy rekreacyjne. Pracownicy Centrum Kultury prowadzili też zajęcia w świetlicach wiejskich na terenie gminy Szczuczyn.

Na półmetku wakacji zaprosiliśmy dzieci na „II Biwak z Biblioteką w Nieckowie”, podczas którego grupa dzieci spędziła czas na grach i zabawach zakończonych ogniskiem z kiełbaskami. Wakacyjne zajęcia z dziećmi były prowadzone przez pracowników BCK w Szczuczynie i osoby zaprzyjaźnione z naszą instytucją: Alicję Butkiewicz, Izabelę Gwiazdowską, Annę Wojsław, Marlenę Stocką, Olgę Kowalewską, Barbarę Paszkowską, Wojciecha Łapińskiego, Pawła Modzelewskiego, Andrzeja Kosmowskiego, Andrzeja Szabelskiego.

10.07.2017 r. w Bibliotece – Centrum Kultury w Szczuczynie została otwarta wystawa „Kościoły na Kresach”. Wyeksponowane obrazy powstały podczas Międzynarodowego Pleneru Malarskiego zorganizowanego na Białorusi, który został zorganizowany w ubiegłym roku w Grodnie, gdzie zjechali się artyści z Polski, Ukrainy, Litwy i

Białorusi. Wystawa prezentuje też twórczość Towarzystwa Plastyków Polskich przy Związku Polaków na Białorusi. Artyści utrwaliли na płótnie między innymi obiekty sakralne z Wasyliszek czy Grodna. Tematem przewodnim pleneru są sakralne walory architektoniczne zabytkowych miast Grodzieńszczyzny.

W dniach 29 – 30.07.2017 r. odbył się festyn miejski z okazji 325 lat nadania praw miejskich dla Szczuczyna. Z tej okazji gościliśmy też zespoły: CHUDESIYA (Bułgaria) i GOSCINIEC (Białoruś, które w ramach X Międzynarodowego Festiwalu Muzyki, Sztuki i Folkloru „Podlaskiej Oktawy Kultur” wystąpiły w Szczuczynie. Widzowie mogli podziwiać barwne tańce, stroje i piękną muzykę.

31.08.2017 r. odbyła się internetowa premiera filmu pt.: „Wakacje w Szczuczynie 2017” grupy Filmowa_12 (działającej przy Centrum Kultury w Szczuczynie). Od początku wakacji młodzież rejestrowała wydarzenia kulturalne na terenie gminy Szczuczyn. Zebrany materiał został wykorzystany do montażu wspomnianego filmu.

W dniu 15.09.2017 r. Biblioteka – Centrum Kultury w Szczuczynie i Szkoła Podstawowa im. Zesłańców Sybiru w Niedźwiadnej wzięły udział w 24. edycji akcji sprzątania świata pod hasłem „Nie ma śmieci – są surowce”. Pracownicy Centrum Kultury przygotowali dla uczestników akcji quiz ekologiczny z nagrodami.

02.10.2017 r. w całej Polsce obchodzony jest Ogólnopolski Dzień Przedszkolaka. Z tej okazji odwiedziliśmy grupy przedszkolne w Przedszkolu Samorządowym w Szczuczynie i w Szkole Podstawowej im. Władysława Broniewskiego w Szczuczynie. Pracownicy Centrum Kultury czytali dla najmłodszych bajki i rozdawali słodkie upominki.

„Tobie Polsko – Tobie Ojczyzno” pod takim hasłem odbył się konkurs pieśni patriotycznej „Szlakiem Niepodległej” zorganizowany po raz trzeci przez Bibliotekę-Centrum Kultury i Miejski Dom Kultury i Sportu w Szczuczynie pod patronatem Burmistrza Miasta z okazji 99 rocznicy Odzyskania Niepodległości przez Polskę. W konkursie uczestniczyło 36 wykonawców. Komisja przyznała nagrody i wyróżnienia w następujących kategoriach: klas I-III: 1. Magdalenie Borawskiej z Wąsosa i Annie Marii Gede ze Szczuczyna; klas IV – VII: 1. Piotrowi Żebrowskiemu z Wąsosa, Natalii Kozikowskiej ze Szczuczyna i Anastazji Karwowskiej z Wąsosa; 2. Julii Wróblewskiej – z Niedźwiadnej i Paulinie Żebrowskiej – ze Szczuczyna; 3. Kindze Wróblewskiej z Wąsosa

i Julicie Żebrowskiej ze Szczuczyna; wyróżnienie: Natalii Nagel ze Szczuczyna oraz duetowi Oliwia Siemion i Julia Kruszyńska ze Szczuczyna; gimnazjum i szkół średnich: 1 i Marii Józwik ze Szczuczyna, 2. Konradowi Mierzejewskiemu z Nieckowa. W kategorii dorosłych przyznano 3 równorzędne pierwsze miejsca zespołom: „Integra” z WTZ w Szczuczynie, „Szuczyniakom” oraz duetowi Witold Dylewski i Andrzej Szabelski ze Szczuczyna. Zwycięzcy otrzymali nagrody ufundowane przez BCK w Szczuczynie, zaś wszyscy – dyplomy uczestnictwa. Konkurs prowadzili: Marlena Stocka i Andrzej Kosmowski.

W dniu 09.11.2017 r. (czwartek) w Bibliotece – Centrum Kultury w Szczuczynie nastąpiło uroczyste rozstrzygnięcie konkursu „Moje miasto Szczuczyn” zorganizowanego z okazji 325 – lecia nadania praw miejskich dla Szczuczyna. Komisja konkursowa w składzie: przewodnicząca Jadwiga Jolanta Budzińska – sekretarz gminy Szczuczyn, Barbara Paszkowska – główny instruktor BCK w Szczuczynie, Andrzej Szabelski – starszy instruktor BCK w Szczuczynie nagrodziła następujące prace: w kategorii dziecięcej: I miejsce dla Julii Korzenieckiej – uczennicy klasy VI „a” SP im. Władysława Broniewskiego w Szczuczynie: wyróżnienie dla Natalii Nagel – uczennicy klasy V „a” SP im. Władysława Broniewskiego w Szczuczynie a w kategorii młodzieżowej: I miejsce dla Oliwii Patrycji Bikowskiej – uczennicy klasy III Technikum Żywności i Usług Gastronomicznych w Zespole Szkół im. Bolesława Podedwornego w Nieckowie.

Nagrody laureatom konkursu wręczyli: Artur Kuczyński – burmistrz Szczuczyna, Krzysztof Wysocki – prezes WPK – TBS w Szczuczynie i Anna Wojsław – prezes Stowarzyszenia „Nasz Szczuczyn”.

*Barbara Paszkowska
Andrzej Kosmowski
Andrzej Szabelski*

„Zaduszki literackie 2017”

Kontynuując zapoczątkowane rok temu zaduszkowe spotkania literackie, w dniu 04.11.2017r. (sobota) w Bibliotece – Centrum Kultury w Szczuczynie odbyły się „Zaduszki Literackie” pod hasłem „Spotkanie z młodymi poetami”. Na nasze zaproszenie odpowiedzieli lokalni młodzi twórcy: Maria Orzechowska, Anna Okulewicz, Paweł Borusiewicz, z którymi rozmowy na temat ich twórczości, przemijania życia ludzkiego i planów na przyszłość przeprowadzili Andrzej Kosmowski i Józef Zenon Budziński.

Wieczór uatrakcyjniła grupa poetycka „Poszukiwacze słów” przygotowana przez Józefa Zenona Budzińskiego (grupa poetycka działa w szczuczynskiej bibliotece od 4 lat. Warsztaty poetyckie współprowadziła poetka Anna Jachimska). Jakub Żebrowski, Hubert Niebrzydowski i Julia Szumska czytali autorskie wiersze, które mówiły o śmierci, przemijaniu, nadziei. Oprawę muzyczną wieczoru zapewnił Andrzej Szabelski – starszy instruktor BCK, który przygotował dzieci z zespołu „Mali Szczuczyniacy”: Mateusza Wojsław, Natalię Kozikowską i Julitę Żebrowską.

Zaduszki Literackie, wprowadziły zebranych w nastrój refleksji, zadumy nad mijającym czasem i nieodwracalnymi wyrokami losu. Takie chwile pomagają „zatrzymać się” na chwilę w natłoku codziennych obowiązków i zastanowić się nad sensem istnienia.

Przedstawiamy Państwu krótki zarys postaci Marii Orzechowskiej (ur. 1998) – pasjonatki życia, natury oraz sztuki. Ma wiele zainteresowań, jednak większość czasu poświęca przede wszystkim skrzypcom i słowu pisanemu. Szkołę podstawową, gimnazjum oraz PSM pierwszego stopnia (klasa skrzypiec p. Elżbiety Jerulank) ukończyła w rodzinnym mieście, by następnie zacząć naukę w X Liceum Ogólnokształcącym i PSM drugiego stopnia (klasa skrzypiec p. Gabrieli Kopeckiej). Jej przygoda z poezją zaczęła się tuż przed szkołą podstawową, kiedy to podekscytowana rychłym rozpoczęciem nauki poddyktowała mamie wierszyk mówiący o tym, że niedługo i ona będzie uczennicą. W drugiej klasie podstawówki zaczęła naukę gry na skrzypcach w szczuczynskiej filii Państwowej Szkoły Muzycznej im. Jana Sebastiana Bacha w Grajewie, którą ukończyła z wyróżnieniem w roku szkolnym 2012/2013. W czwartej klasie szkoły podstawowej napisała kilka krótkich wierszyków o różnej treści. Szczególnie wyróżniała się z nich krótka rymowanka pt. „Zagadka”.

„Zagadka”

Idzie postać

W kapturze

Ręce w kieszeni trzyma już dłużej...

Ale cóż to?! Głowa wychyla buzię do Słońca!

I powstała dziewczynka o myślich ogonkach

Następne wiersze napisała będąc już w gimnazjum, kiedy to rozpoczęła współpracę z panią Anną Jachimską, pod której okiem doskonalili swój warsztat poetycki. Pierwsze sukcesy poetyckie zaczęły się w pierwszej klasie liceum – pierwszy konkurs w którym Maria wzięła udział nosił tytuł „My z Podlasia”. Jej wiersz „Okciem Króla Lasu” zajął wówczas II miejsce (2014).

„Okciem Króla Lasu”

Jak co dzień Król Lasu z posepną miną

Posiłkował się wyborną trawą pierzyna

Wtem szelest posłyszal

Ucha nadstawił

Strach przebiegł po plecach

Obronę postawił

Ryknął więc dumnie i wyprężył rogi

Dziw ujrzał aż krzyknął – Mój Boże drogi!

Toż pierwszo widzę że śledz ma dwie nogi!

Kolejne sukcesy przysły wraz z III i IV edycją konkursu poetyckiego im. Anny Markowej. W III edycji jury konkursu przyznało Marii drugie miejsce za komplet 3 wierszy, m.in. : „Zachwył Vivaldiego”, a w IV zdobyła wyróżnienie za wiersz „Walc”.

Pierwsze miejsce za komplet 5 wierszy dostała będąc w drugiej klasie liceum, w konkursie „Przekroczyć próg nadziei”, za m.in. wiersz „Najmilsza”.

„Najmilsza”
*Wyrwałem się z ramion Niszczyciela
 By cię w tej zawierusze odnaleźć
 Sześć lat minęło od wspólnego tchnienia
 Najmilsza... Gdzieś jest? Gdzie się podziała?*

*Mknąłem do ciebie wśród niemych
 Zgubiłem się w labiryncie swastyki
 By dotknąć włosów twych świetlnych
 Zakolorować twoje poliki*

*I oto jestem przed twym domem
 Wołam cię Pani Atlasowej Skóry
 Tys mego serca ogromem
 Tys matką mej córki*

*Lecz teraz widzę cię w kasztanowym drewnie
 Twych oczu blasku już nie zobaczę
 Skóra twoja
 Twój Atlas blednie
 Kochana...
 Z tęsknoty rozpaczam.*

Główną inspiracją Marii jest muzyka, natura oraz sprawy życia codziennego, które nazywa „moje małe impresje”. W 2017 roku ukazał się jej debiutancki tomik wierszy pt. „Moje małe rozterki”, który jest chaotycznym, młodym zbiorem impresji z jej życia. Aktualnie jest w IV klasie PSM II stopnia, oraz studiuje prawo na Uniwersytecie w Białymstoku. O tym co będzie mówi zwięźle – „to, co czas przyniesie”.

*Józef Zenon Budziński
 Andrzej Kosmowski*

Narodowe czytanie 2017

Biblioteka – Centrum Kultury w Szczuczynie wzięła po raz czwarty udział w ogólnopolskiej akcji „Narodowe czytanie”. Akcja ta objęta jest patronatem Pary Prezydenckiej i ma na celu przybliżenie wartości i piękna literatury polskiej całemu narodowi. Tegoroczna edycja odbyła się 2 września i poświęcona była najsłynniejszemu utworowi Stanisława Wyspiańskiego pt. „Wesele”. W tym dniu zaproszeni goście oraz uczestnicy akcji zbrali się w siedzibie Biblioteki – Centrum Kultury, aby wysłuchać odczytanych fragmentów dramatu. „Narodowe Czytanie” odbyło się w sali konferencyjnej, która na tę okazję została

specjalnie zaaranżowana na salę weselną odzwierciedlającą izbę/ scenę opisaną przez dramaturga.

Gości przywitał dyrektor Biblioteki – Centrum Kultury Janusz Siemion, który przedstawił sylwetkę i twórczość Stanisława Wyspiańskiego.

22 sceny z I aktu dramatu Wyspiańskiego zostały odczytane z podziałem na role przez zaproszonych gości, którymi byli: Maja Zamojska (Panna Młoda), Piotr Sadowski (Pan Młody), Hubert Niebrzydowski (Kasper), Mateusz Wojsław (Jasiek), Andrzej Kosmowski (Dziennikarz), Maciej Mroczkowski (Poeta), Michał Kaliszewski (Książd), Julita Żebrowska (Zosia), Karolina Łepkowska (Maryna), Michalina Brzostowska (Haneeczka), Krystyna Rosłoniewska (Radczyni), Jakub Żebrowski (czepiec), Edyta Skrodzka (Klimina), Natalia Kozikowska (Rachel), Robert Łepkowski (Żyd). Narratorką była bibliotekarka Anna Wojsław.

W przerwach między czytaniem czekała na uczestników miła niespodzianka – mogli oni wziąć udział w quizie, który został specjalnie przygotowany na tę okazję i dotyczył tradycji i obyczajów weselnych, a nagrodami były egzemplarze „Wesele” opieczątowane

→ stemplem okolicznościowym przysłanym nam przez Kancelarię Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Nagrody ufundowane przez Centrum Kultury wygrali: Michał Kaliszewski, Małgorzata Brzostowska, Maja Zamojska, Piotr Dembiński, Maciej Mroczkowski, Darosława Wojciechowska, Zofia Gede, Jadwiga Sielawa, Jakub Żebrowski oraz Maria Józwik.

Nasze tegoroczne narodowe „czytanie” uświetnił istniejący od 1993 zespół śpiewaczo teatralny „Szczuczyniaczy” przedstawiając obrzęd weselny „oczepiny”, a w przerwach między czytaniem przyspiewkami weselnymi.

Dziękujemy wszystkim serdecznie za udział w „Narodowym czytaniu 2017”, a zwycięzcom quizu gratulujemy.

Anna Wojśław

Działania Stowarzyszenia „Nasz Szczuczyn”

Wakacje na sportowo

W tym roku Stowarzyszenie „Nasz Szczuczyn” po raz pierwszy wzięło udział w otwartym konkursie na realizację zadań w zakresie promocji kultury fizycznej i sportu na okres od 01.03.2017 do 31.03.2017 ogłoszonym przez Burmistrza Szczuczyna.

Zgłosiliśmy wymyślony przez nas projekt „Wakacje na sportowo” i dostaliśmy grant w wysokości 10 000 zł na jego realizację. W dniu 29.03.2017 r. podpisaliśmy

umowę z Gminą Szczuczyn reprezentowaną przez Artura Kuczyńskiego – Burmistrza Szczuczyna.

Wymyśliliśmy, że przeprowadzimy cykl zajęć sportowych skierowanych do dzieci z terenu miasta i gminy Szczuczyn, gdyż naszymi głównymi celami były: rozwój kultury fizycznej dzieci, ich oderwanie od wirtualnego świata oraz integracja społeczności wokół świetlic wiejskich i nie tylko. Zaplanowaliśmy rozgrywki mini ligi piłki nożnej – drużyny liczyły 6

osób (4 zawodników na boisku + 2 rezerwowych) oraz tor przeszkód, czyli przejazd wyznaczoną trasą gokartem, 10 podskoków na skakance, przewrót w przód na materacu, 10 obrotów hula-hoop, przejście przez tunel oraz 10 podskoków na trampolinie. W pokonywaniu toru przeszkód brały udział drużyny trzyosobowe. Liczył się czas całej drużyny.

Podzieliłiśmy naszą gminę na 4 okręgi:

1. Miasto Szczuczyn
2. Bęćkowo (Bęćkowo, Lipnik, Tarachy, Stare Guty, Gutki, Skaje, Wólka, Rakowo, Zacieczki),
3. Niećkowo (Niećkowo, Danowo, Bzury, Niedźwiedzkie, Świdry Awissa),
4. Dołęgi (Dołęgi, Jambrzyki, Chojnowo, Czarnówek, Załuski, Czarnowo, Mazewo, Brzeźno, Niedźwiadna, Kurki, Sokoły, Koniecki Małe, Koniecki Rostroszewo, Obrytki).

Rozpoczęcie projektu i pierwsze eliminacje w okręgu Szczuczyn odbyły się 01.07.2017 w starym parku w Szczuczynie. Dalsze eliminacje odbyły się przy świetlicach wiejskich w Niećkowie (15.07.2017), Bęćkowie (28.07.2017) i w Dołęgach (12.08.2017). Z każdego okręgu do finału przeszły tylko te drużyny, które zajęły I miejsce. Finał odbył się w dniu 17.08.2017r. w starym parku w Szczuczynie. Rozpoczęcie i zakończenie projektu uatrakcyjniła pani Izabela Gwiazdowska prowadząca Studio Działań Kreatywnych „Gwiazda”, która przeprowadziła wiele gier i zabaw dla dzieci. Wszystkie etapy miały podobny przebieg: rozgrywki (piłka nożna, tor przeszkód), zliczenie i ogłoszenie wyników, dekoracja zwycięzców (3 pierwsze miejsca) medalami i wręczenie dyplomów wszystkim zawodnikom, gry i zabawy (największą popularnością cieszyły się gokarty, choć dzieci próbowaly też swych sił na skakance i w kręceniu hula-hoop), a na zakończenie było wspólne ognisko z pieczeniem kiełbasek dla wszystkich uczestników. W rozgrywkach wzięło udział ogółem 140 zawodników z całej gminy oraz prawie 600 kibiców i widzów.

Nawiązaliśmy współpracę z jednostką OSP w Szczuczynie, która zapewniła opiekę medyczną w czasie wszystkich pięciu imprez. Strażacy lokalnych jednostek pomagali nam też przy pracach organizacyjno – porządkowych.

Pogoda też nam dopisała. Nie musieliśmy odwoływać żadnej imprezy z powodu deszczu, czy burzy.

Efekty III kwesty z cyklu „Ratujemy zabytki szczuczynskiej nekropolii”

Stowarzyszenie „Nasz Szczuczyn” zebrało podczas rozpoczętej w ubiegłym roku III kwesty 7.143,02 zł. Środki te zostały przeznaczone na odrestaurowanie

dwoch pomników. Prace przy bardzo mocno zniszczonym nagrobku z piaskowca Fryderyka Fiedera z 1909 r. przeciągnęły się ze względu na ujawnioną pod nim kryptę, która wymagała zabezpieczenia. Prace zabezpieczające wykonał Artur Świdorski prowadzący Zakład Betoniarsko – Kamieniarski przy pomocy członków Stowarzyszenia. Restaurację nagrobka przeprowadziła pani Lucyna Markiewicz wraz z mężem, prowadząca Pracownię Konserwacji Zabytków w Białymstoku, z którą Stowarzyszenie nawiązało stałą współpracę. Z powodu tych dodatkowych prac

- ➔ restauracja drugiego pomnika – kamiennego nagrobka burmistrza Szczuczyna z okresu międzywojennego Marceliego Majewskiego z 1928 r. zostanie wykonana wiosną przyszłego roku.

IV kwesta z cyklu „Ratujemy zabytki szczuczynskiej nekropolii”

W dniach 01 i 02 listopada 2017 r. odbyła się kolejna, kwesta na rzecz ratowania zabytków szczuczynskiej nekropolii. W ciągu dwóch dni ok. 70 osób zebralo 5926,22 zł. Dziękujemy wszystkim kwestującym oraz darczyńcom. Przypominamy, że w dalszym ciągu (do dnia 31.05.2018) można wpłacać datki na ten cel na wyodrębnione konto bankowe: 21 8768 0003 0000 0130 2000 0020. Na dzień 16.11.2017 stan konta wynosi 6 842,13 zł.

Stowarzyszenie „Nasz Szczuczyn” wspólnie z proboszczem parafii pw. Imienia NMP w Szczuczynie ks. Jackiem Majkowskim podjęło decyzję o konserwacji kolejnych nagrobków, na które zostaną przeznaczone m.in. środki z tegorocznych kwest. Są to nagrobek Henia Piaskowskiego z 1910 roku, Marjanny Sulewskiej z 1911 r. z dużą figurą ukrzyżowanego Jezusa w postaci pasyjki oraz Alexa Łapczyńskiego z 1908 roku. Z tegorocznej kwesty w pierwszej kolejności odrestaurowany zostanie pomnik Henia Piaskowskiego. Wszystkie te pomniki znajdują się po prawej stronie cmentarza przed kaplicą na wysokości odnowionego nagrobka figuralnego Matki Boskiej.

Wszystkie prace konserwatorskie na szczuczynskim cmentarzu prowadzone są za zgodą ks. proboszcza Jacka Majkowskiego i wiedzą Urzędu Konserwacji Zabytków.

„Nasz Szczuczyn” angażuje się również ...

Stowarzyszenie „Nasz Szczuczyn” wraz z burmistrzem Szczuczyna Arturem Kuczyńskim oraz Biblioteką – Centrum Kultury w Szczuczynie zorganizowało porządkowanie terenu ruin pałacu, który został wzniesiony w I poł. XVIII w. przez założyciela i właściciela Szczuczyna, podkanclerzego Stanisława Antoniego Szczukę. Dobrze zachowane fundamenty

siedziby podkanclerzego znajdują się na terenach byłego Państwowego Ośrodka Maszynowego w pobliżu ul. Łąkowej. Podczas trzydniowej (24.08. – 26.08.) akcji społecznej oczyszczono tereny ruin z drzew, krzaków, gałęzi, śmieci oraz usunięto karpę. W akcję włączyli się pracownicy WPK z ciężkim sprzętem, członkowie Stowarzyszenia, strażacy, pracownicy Urzędu Miejskiego, mieszkańcy miasta i regionu. W ciągu trzech dni pracowało w ramach tej cennej inicjatywy łącznie ok. 100 osób.

Stowarzyszenie „Nasz Szczuczyn” zajmuje się też szeroko pojętą promocją naszego miasta. Tylko w ostatnich miesiącach prezentowaliśmy publikacje i materiały na temat naszego miasta oraz pamiątki i gadzety (kubki, breloczki, magnesy, długopisy, ołówki i smycze) promujące nasze miasto i Stowarzyszenie w czasie Dożynek gminno – parafialnych w Szczuczynie oraz w czasie konferencji „Agropodlasie 2017. Zarządzanie zrównoważonym rozwojem”, w której uczestniczyliśmy już po raz trzeci.

Renata Markiewicz

Anna Wojław

Konkurs na opowiadanie kryminalne

Biblioteka – Centrum Kultury ogłosiła w dniu 25.04.2017 konkurs na opowiadanie kryminalne dla młodzieży szkół ponadpodstawowych w gminie Szczuczyn. Celami konkursu było zachęcenie młodych ludzi do pisania i prezentowania własnych umiejętności literackich, rozwijanie wyobraźni i kreatywności oraz promocja literatury i czytelnictwa.

Termin składania prac upływał 09.06.2017 r. W konkursie przewidziano nagrody książkowe i dyplomy, a laureat I miejsca miał zagwarantowaną publikację w kwartalniku „Szczuczynskie Więści”.

W dniu 23.06.2017 w Bibliotece – Centrum Kultury odbyło się rozstrzygnięcie konkursu. Komisja Konkursowa w składzie: przewodnicząca – Renata Markiewicz; członkowie: Andrzej Kosmowski, Olga Kowalewska, Marlena Stocka oceniła przede wszystkim samodzielność i oryginalność oraz twórczy charakter utworu. Poza tym oceniano też poprawność stylistyczną i gramatyczną, a także ogólną estetykę pracy.

Komisja przyznała trzy miejsca i jedno wyróżnienie: I miejsce – Aleksandra Biedrzycka za „Rzekę wspomnień”; II miejsce – Karolina Kraujutowicz za „Śmiercionośne ostrze”; III miejsce – Maciej Mroczkowski za „Morderstwo prawie doskonałe”. Wyróżnienie – Agnieszka Dziegielewska za „Historię Igora”

Renata Markiewicz

Anna Wojślaw

Zwycięskie opowiadanie Aleksandry Biedrzyckiej

Rzeka wspomnień

Gabriela

Zanim się obejrzałam, byłam prowadzona do biura komendanta policji.

– Dobrze, proszę usiąść i jeszcze raz przedstawić swoją wersję wydarzeń. – powiedział komendant Turnicki włączając dyktafon. Był mężczyzną po czterdziestce. Długoletnia praca w policji chyba dawała mu się we znaki, bo wśród przeredzonych ciemnych włosów można już było zauważyć pierwsze oznaki siwizny.

– Ile jeszcze razy będę musiała to powtarzać? – odparłam. Nie miałam już siły wypowiadać tej formułki kolejnemu glinie, który i tak będzie miał gdzieś fakt, że komuś właśnie wali się świat na głowę. Prześladowano ją. Nadal nie mogłam uwierzyć, że tak wspaniała osoba miała piekło w szkole. – była prześladowana i nękana – wycodziłam – musimy znaleźć winnych.

– Ja muszę znaleźć winnych, ja tutaj prowadzę śledztwo proszę pani – Po jego odpowiedzi poczułam się jak najgorszy śmieć, który nie ma prawa nic wiedzieć. Czułam się bezsilna. – A żeby śledztwo było efektywne – dodał komendant – muszę znać wersję wydarzeń wszystkich osób, które miały jakikolwiek kontakt z ofiarą.

– „Jakikolwiek kontakt z ofiarą”? – spytałam – Byłam jej siostrą! Miałam z nią świetny kontakt – Jak on śmiał tak mówić „Ofiara”? Czy on uważał, że każdy człowiek z chwilą śmierci jest tylko zwykłym, nic nie znaczącym „truchłem”, którego historia trafi do jakiejś teczki w nic nie znaczącej szufladzie pełnej innych takich osób, które zniknęły nie pozostawiając po sobie żadnych znaków, wskazówek? – Za kogo pan mnie ma? Za którąś z jej koleżanek? – zaczęłam mówić coraz głośniejszym głosem, jednocześnie pod wpływem emocji podniosłam się z krzesła, a ręce oparłam na biurku policjanta. – Kole-

☞ żanek przez które teraz nie żyje? – po tych słowach ciężko opadałam na krzesło. Schyliłam się opierając łokcie na kolanach i starając się nie rozplakać, czekałam na reakcję rozmówcy.

Turnicki patrzył na mnie przez chwilę, po czym westchnął i powiedział

– Pani Gabrielo, w ten sposób do niczego nie dojdziemy. Złością niczego nie zdziałamy, a krzyżąc na mnie nie pomoże mi pani znaleźć winnych, którzy przyczynili się do śmierci pani siostry. Dlatego proszę panią – zacznijmy jeszcze raz, dobrze?

Nie chciałam być tu dłużej niż powinnam, dlatego postanowiłam współpracować z komendantem.

– Proszę bardzo. – Po mojej odpowiedzi zobaczyłam ulgę w jego oczach. W tej chwili zdałam sobie sprawę, że nie tylko ja jestem zmęczona. Była jakaś czwarta po południu, w niedzielę – a my siedzieliśmy na komisariacie i krzyczeliśmy na siebie. A raczej, ja krzyczałam.

Policjant jeszcze raz włączył dyktafon, po czym ponowił pytanie:

– Czy zauważyła pani, kiedy zachowanie Izy zmieniło się na tyle, by można było podejrzewać samobójstwo?

Iza

– Pa mamó, lecę do szkoły! – krzyknęłam schodząc po schodach. Był piątek, mój głos brzmiał wesoło, choć tak naprawdę wiedziałam, że w szkole czeka mnie kolejny okropny dzień. Zmierając do drzwi ostatni raz spojrzałam na siebie w lustrze. Szesnastoletnia niebieskooka brunetka średniego wzrostu z włosami do ramion, która po zwleczeniu się z łóżka narzuciła na siebie pierwsze lepsze, ciemne jeansy i szarą bluzę z wczoraj, na której nadrukowany był słodki pingwinek. Porażka.

– Do widzenia pani mamó! – odparł Jaś równie głośno co ja. Na jego widok przez głowę przeszła mi myśl, że ten dzień może nie będzie tak okropny.

Kiedy wychodziliśmy za plecami usłyszałam tylko stłumiony głos mamy, który wołał „Pa kochanie!”. Zastanawiałam się dlaczego nigdy nie żegna się z Jasiem.

– Jak się czujesz? – zapytał kiedy szliśmy razem do szkoły.

– Dobrze – odparłam z udawanym uśmiechem.

– Hmm – mruknął i głęboko spojrzął mi w oczy. Starał się dostrzec moje kłamstwo. – Chyba nie jesteś szczęśliwa. – Odparł smutno, a w jego zielonych oczach zaśniły łzy. Znał mnie jak nikt inny, dobrze wiedział, kiedy kłamię. Pewnie zrobiło mu się przykro, że znów go okłamuję. Nie chciałam, by był smutny. Nie chciałam, by znówu płakał.

Schyliłam się, żeby zrównać się z nim wzrostem i powiedziałam:

– Nie bądź głupi, z tobą zawsze jestem szczęśliwa. – Uśmiechnęłam się najszczerzej jak potrafiłam i potargałam go za tę jego jasną blond czuprynę. Nieco rozweselony odpowiedział:

– Byłabyś szczęśliwsza, gdybyś była tutaj, ze mną! – Wesoło podskakiwał obok mnie.

– Przecież ciągle jestem z tobą. – Odparłam z przekonaniem.

Ludzie przechodzący obok dziwnie na mnie patrzyli, ale postanowiłam to zignorować. Gdy zbliżaliśmy się do bram szkoły, zatrzymał się, uśmiechnął i głośno powiedział tym swoim wysokim głosem, machając swoją niewielką rączką:

– Do zobaczenia po lekcjach Iza! – Po tych słowach odmachalam mu i ruszyłam do klasy.

– Ooo! A kto przyszedł! Czyżby Izabela? – zapytał Mateusz tym swoim drwiącym głosem, który prześladował mnie od końca drugiej klasy, czyli od chwili, kiedy się tu sprowadziłyśmy razem z mamą i siostrą. Mateusz z jakiegoś powodu obrał sobie mnie za cel do prześladowania, był popularny i przystojny, więc z łatwością ustawił innych przeciwko mnie. Czy to dlatego, że ubierałam się na czarno? A może to przez to, że nie ekscytowałam się jak głupia nowymi markowymi ubraniami, telefonem, czy wiadomością na facebooku? Szczerze – nie mam pojęcia, ale jakoś nigdy nie próbowałam się dowiedzieć, co jest ze mną nie tak w oczach innych. Myślałam, że po wakacjach wszyscy się znudzą „*Nową*” w klasie i zaczną traktować mnie jak człowieka, a nie jak jakiegoś dziwoląga, ale nie – w trzeciej klasie niewiele się zmieniło. Zaczepki trwały i trwały. Bez powodu – cały czas tak samo. Od chwili kiedy znów zaczęłam spotykać się z Jasiem, powiedziałabym, że nawet przybrały na sile. Dlatego poprosiłam go, żeby nie chodził ze mną na lekcje. Nie chciałam, żeby patrzył jak ze mnie drwią.

– Odczep się Ochryniuk. – warknęłam. Miałam już dość tego człowieka i tego, że przez niego nie mogę mieć normalnego, przyjemnego życia zwykłej

nastolatki. Przez niego do końca tej szkoły zostałam naznaczona jako „Chora psychicznie”. Odzywki typu „Zabij się” były na porządku dziennym. W końcu to gimnazjum. Czego się spodziewać.

– Uu, emoska się postawiła? Lubię takie ostre. – patrzył na mnie tym obrzydliwym spojrzeniem zadufanego w siebie buca, który myśli, że jak rodzice ci wszystko załatwiają, to jesteś panem świata.

Zignorowałam go, weszłam do damskiej toalety mając nadzieję, że zostawi mnie w spokoju.

Nie zostawił. Wszedł za mną, wcześniej upewniając się, że nikogo nie ma w środku powiedział:

– Hej! Iza no, żartowałem, nie złość się. – Wyglądał na skruszonego, ale podejrzewałam, że pewnie robi sobie żarty. Wiedziałam, że zaraz mnie obrazi, albo zrobi mi jakiś numer, przez który znów będą się ze mnie śmiać.

– Słuchaj, źle zaczęliśmy, przepraszam cię za te wszystkie wyzwiska. – Zaczął się do mnie niebezpiecznie przybliżać – Ta druga klasa... Głupio wyszło. – Usprawiedliwiał się. Co on próbował osiągnąć? Naprawdę chciał mnie przeprosić? Czy tylko się ze mną bawił? – Może zaczęlibyśmy od nowa? – zaproponował. Był o wiele wyższy ode mnie. Stał tak blisko, że nie mogłam się ruszyć, za plecami miałam ścianę, a przed sobą osobę, o której nie miałam pojęcia co myśleć. – W sumie... Podobasz mi się. – wyszeptał. Zaczął gładzić dłonią materiał mojej bluzy na przedramieniu. Nie mogłam wydusić słowa. – Nie chciałabyś się może... – Drugą rękę położył na mojej talii. Jego dotyk robił się coraz bardziej nachalny. – ...No wiesz, umówić ze mną? – zaczął się schylać. Chyba chciał mnie pocałować. Serce łomotało mi tak mocno, że dziwiłam się, że go nie słyszy. Już miałam się poddać, ale kątem oka toalety zobaczyłam Jasia ze swoją pluszową małpką – Olafem. Stał pod ścianą i ścisnął go mocno patrząc na tę scenę swoimi smutnymi oczami.

– Iza, a co on ci robi? – spytał – Ty chyba tego nie chcesz. – Powiedział, po czym zniknął bez śladu.

W ostatniej chwili otrząsnęłam się i wyrwałam jak oparzona. Jedyne, co udało mi się powiedzieć zanim uciekałam z toalety to:

– Nnnie dotykaj mnie... Nigdy więcej. Zanim Mateusz otrząsnął się z szoku, ja już biegłam korytarzem ze łzami w oczach. Nie słyszałam, co do mnie krzyczał, ale z pewnością nie było to nic miłego.

Po sytuacji w toalecie nie wróciłam do szkoły. Poszłam do domu, no bo co miałabym robić? Nie miała-

bym odwagi spojrzeć mu w oczy. Zresztą, Mateusz tuż po zdarzeniu umieścił post na facebooku, który brzmiał „Ktoś ma ochotę na Izę z mojej klasy? Pod tą maską cichej i niedostępnej, kryje się łątwa dziwka. Nie pytajcie, sam sprawdziłem.” Kilka komentarzy pod nim było od jego najlepszych kumpli „Każdy wiedział, że jest łątwa.” – Napisał Ignacy z IIIa. Jeszcze inny brzmiał „Poderwałeś Izę Bunicką? Stary, nie masz do siebie szacunku?” – Od Rafała z drugiej klasy. Miałam łzy w oczach, kiedy czytałam te wpisy. Czulałam jak ręka mi drży.

– Dlaczego się na mnie uwzięliście? Przecież nic wam nie zrobiłam – wyszeptałam rzucając telefonem. Patrzyłam jak roztrzaskuje się o ścianę, ale w tamtej chwili telefon mało mnie obchodził. Kucnęłam, schowałam głowę w ramionach i zaczęłam cichutko łkać.

Musiałam z kimś porozmawiać. Było południe, mama była w pracy, siostra na uczelni. Zresztą, pewnie i tak bym im nic nie powiedziała. Miałam do wyboru tylko jedną osobę.

– Jasiu? Jesteś tu? – Spytałam niepewnie. Może on już stracił do mnie zaufanie?

– Przecież ja zawsze jestem z tobą! – krzyknął Jaś wychodząc zza kotary.

– Możesz mi poradzić co powinnam zrobić? – Miałam nadzieję, że dzięki rozmowie z nim będę wiedziała co robić dalej.

– A co chciałabyś zrobić? – odpowiedział pytaniem.

– Chciałabym... – Otarłam twarz z łez – chciałabym, żeby ludzie przestali mnie ranić. – Powiedziałam smutno.

– Ale Iza, żeby przestać cierpieć, trzeba przestać czuć. A to nie jest takie łatwe. – Powiedział Jaś, po czym zaczął tulić Olafa, który pojawił się w jego rękach. Był mokry. Kombinezon Jasia zaczął nasiąkać wodą. Uniósł pluszaka na wysokość oczu. – Prawda? – powiedział do zabawki – Musiałabyś jakoś znaleźć na to sposób.

Proste. Muszę tylko przestać czuć.

Gabriela

Budzi mnie dzwonek telefonu. Odrywam głowę od poduszki, przekręcam się na plecy i odbieram komórkę.

– Halo? – mówię zaspianym głosem. ➔

☞ – Pani Gabriela Bunicka? – odpowiada głos w telefonie.

– Zależy kto pyta. – Po tych słowach podnoszę się i siadam na łóżku.

– Z tej strony komendant Turnicki. Dzwonię w sprawie pani siostry.

Myślałam, że to był tylko sen. Koszmar. Myślałam, że ciało Izy leżące bezwładnie na podłodze to był tylko cholerny koszmar.

– Słucham. – Odpowiadam po uświadomieniu sobie, że milczałam dłuższą chwilę.

– Znała pani kogoś takiego jak Janusz Ignicki? – pyta Turnicki, a ja zastanawiam się tylko, dlaczego pyta w czasie przeszłym.

– Janusz Ignicki? Nie przypominam sobie, żeby to był jakiś mój znajomy. – Próbuję pobudzić moje szare komórki do myślenia. Patrę na zegarek – przed ósmą, dlatego nie potrafię myśleć. – Czy to on nękał moją siostrę?

– I tak i nie – odpowiada, a ja słyszę zakłopotanie w jego głosie – w pamiętniku, który dostałem od państwa, Iza często wspominała o tym, że chłopiec namawiał ją, by „dołączyła do niego” – zacytował.

– „Dołączyła do niego” – powtórzyłam cicho – Ale co to znaczy? Gdzie miałyby dołączyć? – Nic z tego nie rozumiałam. Wszystko robiło się coraz bardziej pogmatwane.

– Przejrzałem różne dokumenty. Jaś Ignicki, to chłopczyk który zginął jakieś osiem lat temu. Gdyby żył, byłby teraz w wieku pani siostry. Według akt, jakie posiadam, utopił się w rzece, a pani siostra była świadkiem jego śmierci.

Nic nie odpowiedziałam. Siedziałam w ciszy przez dłuższy czas usiłując poukładać to sobie w głowie. Ona? Świadkiem? Ale kiedy? Jak?

– Ro – Rozumiem, ale jaki to ma związek z Izą, oprócz tego że była świadkiem wypadku? – Co takiego działo się w życiu Izy? Dlaczego nic mi nie mówiła? Co robiłam nie tak? To pytania które będą mnie dręczyć przez resztę życia i takie, na które nigdy nie będę potrafiła sobie odpowiedzieć.

– Według pamiętnika, wydawać się mogło, że mieli przyjacielskie relacje. Najdziwniejsze jest to, że ostatni wpis o nim został dokonany w piątek, trzy dni temu. W dzień śmierci. – Czułam, że on też jest zaskoczony, ale chyba nie bardziej niż ja.

– Czyli co to znaczy? Ona z nim jakoś rozmawiała? Nic nie rozumiem – brzmiałam bardziej żałośnie, niż się spodziewałam. – Nigdy nie przeczytałam pamiętnika Izy – załamał mi się głos. – Nie mogłam. Za bardzo się bałam.

– Pani Gabrielo. – Nie chciałam tego słyszeć – W ostatnim wpisie w pamiętniku pani siostra pisze o swoich piątkowych przeżyciach w szkole i o tym, że jakby w końcu była z Jasiem, to skończyłoby się jej cierpienie. Obawiam się, że oprócz prześladowań, pani siostra cierpiała na jakąś chorobę psychiczną.

Iza

– Myślisz, że to się uda? – spytałam Jasia przywiązując uciętą kabel do żyrandola.

– Dzięki temu przestaniesz cierpieć. – powiedział Jaś, trzymając w jednej ręce Olafa. – Po tym już zawsze będziemy razem!

Koniec cierpienia. Nie chcę już cierpieć – pomyślałam. Głupie komentarze ciągle rozbrzmiewały mi w głowie, kiedy zakładałam pętlę na szyję, wchodziłam na stołki przywiązywałam kabel do żyrandola. – Nie chcę już być tą najgorszą. – wyszeptalam.

– Jasiu? Zanim to zrobię, chciałabym cię o coś spytać – musiałam w końcu zadać pytanie, które dręczyło mnie przez tak długi czas, ale którego nigdy nie potrafiłam zadać. – Jesteś ze mną od tak dawna, czemu nie rośniesz? Dlaczego od kilku lat masz na sobie ten niebieski kombinezon? – spytałam, stojąc na niestabilnym stołku.

– Iza, przecież ja nie żyję! – krzyknął wesoło Jaś. – W twojej głowie jestem tylko kimś, kto próbuje uwolnić cię od tego wszystkiego!

– Co? – Szeroko otworzyłam oczy – ale przecież... – Zanim dokończyłam, straciłam równowagę, stołek się przewrócił. Poczułam okropny ból. Kabel coraz bardziej zaciskał się na mojej szyi. Nie mogłam oddychać.

Kiedy wisiałam, Jaś wykrzyknął szczęśliwie „*Tak Iza! Już zawsze będziemy razem!*”

Szarpałam się i próbowałam utrzymać się na palcach, ale ziemia była za daleko. „*Chcę żyć*” – przeszło mi przez myśl, kiedy walczyłam o każdy oddech. – Próbowałam złapać za kabel, ale nie mogłam unieść rąk. Traciłam siły. Pętla coraz bardziej wrzyniała mi się w skórę. Ciemniało mi przed oczami. Świat wokół mnie zaczął wirować.

Aż w końcu zapadła ciemność.

Razem można więcej

Biblioteka – Centrum Kultury w Szczuczynie realizuje wspólnie z instytucjami i organizacjami z naszego miasta, a nawet Polski wiele ważnych i ciekawych wydarzeń społecznych i kulturalnych.

Letnie kino

W dniach 9 i 10 lipca włączyliśmy się w organizowane przez Urząd Miejski w Szczuczynie i „Radio Nadzieja” z Łomży „Letnie Kino Nadziei”. Seanse plenerowego kina odbyły się w nowym parku obok pomnika założyciela Szczuczyna podkanclerzego Stanisława Antoniego Szczuki. Ilość zainteresowanych obejrzeniem filmów osób przerosła najmielsze oczekiwania – zabrakło leżaków. Dzięki szybkiej reakcji Pana Burmistrza członkowie OSP w Szczuczynie, pracownicy WPKTBS i BCK w Szczuczynie oraz sami widzowie, szybko zadbali o odpowiednią ilość miejsc siedzących dla oglądających. Dwa różne od

siebie seanse „Biała jak mleko, czerwona jak krew” oraz „Wyklęty” obejrzało pod rozgwieżdżonym letnim niebem łącznie ponad sześciuset widzów. Wstęp był oczywiście bezpłatny.

Wspaniały Jubileusz

Już po raz drugi szczuczynskie Centrum Kultury było współorganizatorem uroczystości z okazji „Diamentowych i Złotych Godów”, które odbyły się w tym roku 16 września. Obchody rozpoczęła uroczysta Msza święta o godz. 12.00 odprawiona w intencji par obchodzących jubileusz przez ks. proboszcza Jacka Majkowskiego w kościele p.w. Imienia NMP w Szczuczynie, podczas której Jubilaci odnowili przysięgę małżeńską. W Eucharystii, oprócz szacownych par małżeńskich, uczestniczyły rodziny, znajomi oraz władze samorządowe Miasta i Gminy Szczuczyn. Oprawę muzyczną podczas mszy zapewniła Orkiestra Ochotniczej Straży Pożarnej pod batutą Roberta Świderskiego.

Dalsza część uroczystości odbyła się w siedzibie Biblioteki – Centrum Kultury w Szczuczynie przy ul. Łomżyńskiej 11. W sali konferencyjnej zebrani Jubilaci wraz z najbliższymi wysłuchali przemówienia Burmistrza Szczuczyna Artura Kuczyńskiego oraz części artystycznej w wykonaniu „Małych Szczuczyniaków” prowadzonych i przygotowanych do występu przez starszego instruktora BCK Andrzeja Szabelskiego. Dostojnym jubilatom Burmistrz Szczuczyna Artur Kuczyński wraz z Panią Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego Wiesławą Kowalewską wręczyli medale za długoletnie pożycie małżeńskie przyznane przez

➔ Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Andrzeja Dudę. Jubilatki otrzymali także pamiątkowe graweriony oraz piękne bukiety kwiatów. Nie zabrakło jubileuszowego tortu, gratulacji, życzeń oraz pamiątkowych zdjęć i uznania dla dostojnych par. Odśpiewano również tradycyjne 100 lat i wzniesiono toast za wszystkich Jubilatów.

Jubileusz Diamentowych Godów Szczuczynie, w roku 2017 obchodzili:

1. Jadwiga i Władysław Jabłońscy z Bzur
2. Halina i Mieczysław Wareccy ze Szczuczyna
3. Helena i Antoni Wojsław z Mazewa

Jubileusz Złotych Godów w Szczuczynie, w roku 2017 obchodzili:

1. Krystyna i Józef Jarmutowscy z Brzeźna
2. Mieczysława i Kazimierz Makuszewscy ze Szczuczyna
3. Danuta i Stanisław Mioduszewscy z Niedźwiadnej
4. Stanisława i Stanisław Nowiczy ze Szczuczyna
5. Maria i Tadeusz Sadowscy z Bzur
6. Lucyna i Henryk Szczech z Dołąg
7. Stanisława i Bolesław Wiśniewscy ze Skaj
8. Wiesława i Mieczysław Andrzej Zdankowscy ze Szczuczyna
9. Alina i Edmund Zieliński z Chojnowa

Jubilatom składamy jeszcze raz najserdeczniejsze gratulacje oraz życzymy doczekania w dostatku i zdrowiu kolejnych pięknych rocznic.

Teatr w Szczuczynie

W niedzielę 22 października gościliśmy w naszym mieście powszechnie znane i cenione aktorki panią Marię Nowotarską i jej córkę Agatę Pilitowską. Towarzyszył im syn pani Agaty – Tomasz, który również związany jest ze sceną. Panie kilkadziesiąt lat temu wyemigrowały do Kanady, gdzie występują w założonym i kierowanym przez panią Marię Salonie Poezji, Muzyki i Teatru Polsko Kanadyjskiego Towarzystwa Muzycznego. Goście zawitali do Szczuczyna na zaproszenie także mieszkającego za oceanem szczuczynianka Waldemara Niklińskiego.

Aktorki zaprezentowały w naszym mieście spektakl pt. „Promieniowanie” o ostatnich miesiącach życia wybitnej Polki, dwukrotnej laureatki Nagrody Nobla, Marii Curie – Skłodowskiej. Wybitna uczona spędziła je z córką Ewą w sanatorium Sancellemozz we francuskich Alpach. Sztukę, specjalnie dla aktorek, napisał prof. Kazimierz Braun powierzając rolę Marii Curie – Skłodowskiej Marii Nowotarskiej, a rolę córki, czyli Ewy Curie, zagrała pani Agata.

Artystki z wielką ekspresją i kunsztem przedstawiły targane często emocjami niełatwe relacje dwóch kobiet – matki i córki, wielkiej uczonej i dziennikarki. Panie zachwyciły licznie zgromadzoną szczuczynską publiczność prawdziwością przekazu.

Spektakl ukazał widzom życie Marii Curie – Skłodowskiej, jej myśli, poglądy i refleksje. „Promieniowanie” to opowieść o wielkiej Polce, o jej niełatwym, ale świadomym wyborze bycia emigrantką, opowieść o życiu kobiety, słynnej uczonej, kobiety niezwykle dzielnej, kobiety wielkiego serca, żony, matki i kochanki.

Sztuka grana była m.in. w Montrealu, Calgary, Waszyngtonie, Nowym Jorku, Phoenix, San Diego, Buffalo, Indiannapolis, Cleveland, a także w Zurichu i Krakowie. To właśnie w Krakowie kilka dni przed

przyjazdem do Szczuczyna pani Maria Nowotarska obchodziła na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego jubileusz 60-lecia pracy aktorskiej.

To niezwykle wydarzenie kulturalne mogło mieć miejsce w naszym mieście dzięki wielu ludziom, którzy zaangażowali się w przygotowania. O scenę zadbał Urząd Miejski w Szczuczynie, a Dyrekcja i nauczyciele Szkoły Podstawowej im. Władysława Broniewskiego w Szczuczynie zadbali o scenografię i wystrój sali gimnastycznej; o nagłośnienie, światła oraz stronę techniczną zadbała Biblioteka – Centrum Kultury w Szczuczynie. Rodzina Niklińskich zaopiekowała się artystami podczas ich pobytu w naszym mieście.

Prywatnie Panie zachwyciły organizatorów swoją niezwykle osobowością, a przy tym wielką skromnością.

Wyjątkowa wystawa

Już od kilku lat najpierw Biblioteka Miejska w Szczuczynie, a obecnie Biblioteka – Centrum Kultury w Szczuczynie współpracuje z Fundacją Ośrodek KARTA w Warszawie. To dzięki fundacji działa w szczuczynskim centrum Cyfrowe Archiwum Tradycji Lokalnej, a zamieszczone w nim archiwalia na temat naszej lokalnej historii i tradycji są dostępne dla ogółu społeczeństwa nie tylko w Polsce. Udostępniamy też dla KARTY archiwalia do ich publikacji i wystaw.

Owoce ostatnich miesięcy naszej współpracy jest wyjątkowe przedsięwzięcie – wystawa „Rok 1918. Odzyskanie Niepodległości” przedstawiająca drogę Polaków do wolności po 123 latach zaborów. Ekspozycja ta za pomocą unikatowych zdjęć archiwalnych i relacji świadków historii przedstawia cały

1918 rok – od stycznia do grudnia – w tym kluczowe wydarzenia i postaci, bez których państwo polskie by się nie odrodziło.

Wystawa koncentruje się na dwóch perspektywach: ogólnopolskiej i lokalnej. Została przygotowana w oddzielnych wersjach dla trzech miejscowości: Hrubieszowa, Szczuczyna i Mołodycza (powiat jarosławski). W każdej z wersji ukazany został moment odzyskania niepodległości w danym miejscu.

Tablice, na których został umieszczony materiał, zostały wyeksponowane przy pomocy nowego systemu wystawienniczego w holu głównym szczuczynskiego centrum i będzie można je obejrzeć do końca roku. Fundacja przekazała nam na własność wystawę. Planujemy, że zostanie ona użyczona w przyszłym, jubileuszowym roku lokalnym szkołom oraz zaprzyjaźnionym z nami Bibliotekom i Instytucjom Kultury z regionu. Mieszkańcy Szczuczyna i okolic będą mogli obejrzeć ją ponownie od października do grudnia 2018 r. w ramach organizowanych przez Bibliotekę – Centrum Kultury obchodów stulecia odzyskania niepodległości przez Polskę.

POLICYJNA KLASA MUNDUROWA

w Zespole Szkół w Nieckowie

Nowością tegorocznej oferty edukacyjnej Zespołu Szkół im. Bolesława Podedwornego w Nieckowie, stała się **Policyjna Klasa Mundurowa**, stworzona z myślą o tych, którzy po skończeniu szkoły średniej wiążą swoją przyszłość z policją. Pomysł na stworzenie takiej grupy wyszedł z inicjatywy uczniów szkoły.

Zajęcia z kadetami prowadzi funkcjonariusze z Komendy Powiatowej Policji w Grajewie wg programu nauczania klasy mundurowej zatwierdzonego przez Gabinet Komendanta Głównego Policji. Kadeci będą zgłębiali tajniki wiedzy z czterech głównych działów takich jak: historia policji, samoobrona, ceremoniał policyjny oraz musztra. Zajęcia odbywają się w piątki oraz soboty w internacie Zespołu Szkół w Nieckowie. Dodatkowo młodzi ludzie, którzy zadeklarowali chęć nauki w Policyjnej Klasie Mundurowej, będą wyjeżdżać na obozy oraz wycieczki do miejsc związanych z pracą w policji. Umundurowanie dla kadetów zostało zakupione ze środków Starostwa Powiatowego w Grajewie. Uczniowie, którzy ukończą dwuletnie szkolenie w Policyjnej Klasie Mundurowej dostaną również stosowne dokumenty uprawniające do zdobycia dodatkowych punktów przy rekrutacji do policji.

Policyjna Klasa Mundurowa w Zespole Szkół w Nieckowie, pomimo krótkiej, zaledwie kilkumiesięcznej działalności jest już dostrzegalna w środowisku lokalnym. Mieszkańcy Szczuczyna mogli podziwiać kadetów tej klasy podczas, zorganizowanych w mieście w dniu 11 listopada bieżącego roku, obchodów upamiętniających 99 rocznicę odzyskania przez Polskę Niepodległości.

Fakt istnienia naszej „mundurówki” wzbudził również zainteresowanie redaktor Radia Nadzieja z Łomży, która uczestniczyła w październikowych zajęciach klasy, a następnie w audycji zamieściła obszerną relację, którą można w całości odczytać na naszym szkolnym Facebooku.

Jednakże najważniejszym wydarzeniem, wpisującym się w funkcjonowanie Policyjnej Klasy Mundurowej w Nieckowie było uroczyste ślubowanie, które miało miejsce w poniedziałek 13 listopada 2017 roku. „*Stać na straży honoru, dbać o godność i dobre imię Szkoły, strzec honoru kadeta oraz przestrzegać zasad etyki służb mundurowych*” – tak w obecności rodziców, nauczycieli, kolegów oraz zaproszonych gości rotę ślubowania wypowiedziało 23 kadetów. Honorowym gościem uroczystości był **Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Pan Jarosław**

Zieliński. Wśród zaproszonych gości znaleźli się także: Komendant Wojewódzkiej Policji w Białymstoku – nadinspektor Daniel Kołnierewicz, Komendant Powiatowej Policji w Grajewie – młodszy inspektor Arkadiusz Bobowicz, Komendant Powiatowej Straży Pożarnej – starszy brygadier Andrzej Jabłoński, Kierownik Posterunku Policji w Szczuczynie – aspirant sztabowy Andrzej Bargłowski, Opiekun PKM z ramienia KPP w Grajewie – sierżant sztabowy Sylwia Gosiewska, Przewodniczący Rady Powiatu Grajewskiego Pan Stanisław Kossakowski, Starosta Powiatu Grajewskiego Pan Zygmunt Kruszyński,

Członkowie Zarządu Powiatu Grajewskiego: Pan Janusz Marcinkiewicz, Leszek Czyżewski, Burmistrz Miasta i Gminy Szczuczyn Pan Artur Kuczyński, Wójt Gminy Wąsosz Pan Czesław Ołdakowski, Dyrektor Biblioteki Centrum Kultury w Szczuczynie Pan Janusz Siemion oraz Dyrektorzy Szkół Ponadgimnazjalnych, Gimnazjalnych i Podstawowych.

Z pewnością w kolejnych numerach „*Więści Szczuczynskich*”, będziemy informować Czytelników o dalszym funkcjonowaniu Policyjnej Klasy Mundurowej w Zespole Szkół w Nieckowie.

Bożena Sokołowska

Państwowa Szkoła Muzyczna I stopnia Filia w Szczuczynie

Szanowni Państwo, rozpoczynamy kolejny rok naszej pracy. Kilka słów o talencie i zdolnościach.

Prawdziwe jest twierdzenie: „Talent czyni życie piękniejszym ale i trudniejszym”.

Zdolności specjalne – to talent, to wrodzone, szczególnie dyspozycje o wysokim poziomie ułatwiające szybkość uczenia się.

Uczeń utalentowany charakteryzuje się (niezależnie od wieku):

- wyższą inteligencją
 - lepszym poziomem uwagi i pamięci
 - większą wrażliwością emocjonalną
 - znacznym zainteresowaniem w dziedzinie własnych zdolności
 - koncentracją na celu i raczej silną motywacją.
- Zdolności specjalne są wrodzone, często uwarunkowane genetycznie ale ich rozwój zależny jest od:
- uczenia się
 - intensywnych ćwiczeń
 - wpływów środowiskowych (rodziny i szkoły)
 - od motywacji do ćwiczeń i korzystania ze wskazań nauczyciela

Przed występem często nauczyciel mówi: ćwiczyłeś, potrafisz a więc dobrze zagrasz.

Ważne:

Uczeń powinien mieć:

- dobrą organizację pracy
- odpowiednie miejsce do pracy
- odpoczynek
- powinno być zainteresowanie rodzica pracą dziecka
- wspólne muzykowanie z rodzicem (czynne lub bierne).

Cenne, gdy rodzic powie dziecku: „wiesz, wzruszyłam/wzruszyłem się przy twojej grze”.

Nas wszystkich (nie tylko muzyków) wyróżnia ogromna pasja do tego co robimy.

Uczeń zdolny posiada słuch muzyczny, poczucie rytmu, pamięć muzyczną, wrażliwość, wyobraźnię muzyczną, zdolność do przeżywania muzyki, do emocjonalnego reagowania na nią.

Co robić aby tak było:

- obserwować
- zachęcać
- przeżywać radość
- tworzyć dobrą atmosferę

Ważną rzeczą jest efektywna praca w domu. Praca musi przynosić efekt. Dziecko powinno grać z zamiłowaniem i pasją, wówczas nauka w szkole będzie przyjemna i piękna.

Wszystkim uczniom życzę samych sukcesów w pięknej dziedzinie jaką jest muzyka, a nauczycielom satysfakcji z pełnionego zawodu.

Eżbieta Jerulank

SPORT

MLUKS GWIAZDA

Aktywne wakacje

W dniu 28 lipca 2017 roku dzięki wsparciu Burmistrza Szczuczyna – Artura Kuczyńskiego zawodniczki, zawodnicy, członkowie i sympatycy Międzyszkolnego Ludowego Uczniowskiego Klubu Sportowego „GWIAZDA” przy Urzędzie Miejskim w Szczuczynie wzięli udział w imprezie rekreacyjno-sportowej, której tematem przewodnim była woda. Na pierwszy rzut poszły kajaki i spływ rzeką Krutynią. Sprzęt pływający zabezpieczyła nam firma WODNIK, zasady użytkowania sprzętu omówili nasi ratownicy – Mateusz Trojanowski i Kuba Brzuchalski.

Po dobraniu się w pary korzystając z pięknej pogody uczestnicy wyjazdu ruszyli w dół rzeki. Kręte koryto Krutyni oraz wiele naturalnych przeszkód zmuszało wielu z uczestników do wysiłku i umiejętnego sterowania, niemniej 9 kilometrowy odcinek tylko mignął. Ciekawostką był fakt, iż wielu z uczestników

plynęło kajakami po raz pierwszy w życiu, niektórzy tak ze zdumienia przecierali oczy, że zgubili okulary. Po spływie uczestnicy udali się na obiad do „STĄSKOWEJ CHATY” we wsi Mojtyny, gdzie zostali przyjęci ze staropolską gościnnością przez Stanisława Kamińskiego – właściciela jadalni.

W lokalu oprócz możliwości posilenia się, uczestnicy wyjazdu mieli możliwość zapoznania się z historią jej właściciela w odniesieniu do sportu zapaśniczego, a jest to dość bogata historia. Po posiłku jak zwykle były jeszcze pamiątkowe wspólne zdjęcia, po czym autokarem kierowanym przez ulubionego kierowcę Edwarda uczestnicy ruszyli już w strugach deszczu do „Hotelu Gołębiowski” w Mikołajkach, gdzie zażywali atrakcji zespołu basenowego „TROPİKANA”. Zjeżdźalnie, sauny, „rwące rzeki” i innego rodzaju zbiorniki wodne zostały zaatakowane przez uczestników wyjazdu, a radość malująca się na ich twarzach świadczyła o tym, że nie żałują podjętej decyzji o uczestnictwie w tej imprezie. Po basenowych atrakcjach był jeszcze podwieczorek w lokalu „KAPIDORO” w Rucianem Nida, a później tylko zakup pamiątek dla rodziny i znajomych i powrót do Szczuczyna.

Grzegorz Zańko

Podsumowanie 2017 roku

Wydaje nam się, że Międzyszkolny Ludowy Uczniowski Klub Sportowy „GWIAZDA” przy Urzędzie Miejskim w Szczuczynie w 2017 roku stanął na wysokości zadania. W wyniku pracy i udziału w zawodach zdobyliśmy 66,5 pkt w ogólnopolskim współzawodnictwie sportowym. Zdobyliśmy przede

wszystkim dwa medale rangi Mistrzostw Polski, tj. Damian Trojanowski zdobył brązowy medal Mistrzostw Polski Juniorów w zapasach w stylu wolnym w kat. do 50 kg rozgrywanych w dniach 7-9.04.2017 roku w Staszowie, a drugi medal również koloru brązowego wywalczyła Ewa Alicka podczas Młodzieżowych Mistrzostw Polski kobiet w kat. do 63kg, które odbyły się w dniach 13-15.10.2017r. w Osielsku. Zdobyliśmy ponadto kilka medali Międzywojewódzkich Mistrzostw Młodziczek i Młodzików Regionu „D” (woj. kujawsko – pomorskie, mazowieckie, podlaskie i warmińsko – mazurskie).

Najpierw na trzecim stopniu podium stanęli Mateusz Wojślaw i Paweł Danowski, którzy brązowe

medale zdobyli w kat. do 66kg podczas tej imprezy rozgrywanej w stylu klasycznym w dniu 23.09.2017r. w Grajewie. Ten sam duet nie dał żadnych szans swoim rywalom podczas tej samej imprezy rozgrywanej w dniu 01.10.2017r. w Świeciu w stylu wolnym. W „bratobójczej” walce finałowej lepszym w kat. do 66kg okazał się Paweł Danowski, a Mateusz zdobył medal srebrny. Oprócz nich medale zdobyli: srebrne – Oliwia Wróblewska w kat. do 34kg, Łucja Ostaszewska w kat. do 52kg, brązowe – Renata Gutowska w kat. do 48kg, Julia Chrostowska i Wioletta Wesołowska w kat. do 67kg. Ponadto punkty dla klubu wywalczyli: Oliwia Ostaszewska-5 w kat. do 44kg, Adrian Pawłowski-5 w kat. do 53kg.

Ponadto dwie wychowanki naszego klubu stanęły na trzecim stopniu podium Mistrzostwa Krajowego Zrzeszenia LZS Kadetek w zapasach, które odbyły się w dniach 8-9 września 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim, a były to Emilia Bagińska oraz trenująca już od kilku lat w klubie „SUPLES” Kraśnik – Julia Łochowska. Medale te zdobyły w kat. do 65kg. Ponadto GWIAZDA” otrzymała dofinansowanie do prowadzonej działalności w ramach ministerialnego programu KLUB, co pozwoliło między innymi na zakup specjalistycznego obuwia zapasniczego, które będzie miało pozytywny wpływ na bezpieczne uczestnictwo dziewcząt i chłopców w treningach i zawodach sportowych. Większość finansów, bo aż 4000,00zł na zakup tego obuwia pochodzi ze środków finansowych Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej Ministerstwa Sportu i Turystyki Departamentu Sportu dla Wszystkich. Zarząd Klubu przygotowuje jeszcze „święteczną niespodziankę”, mamy nadzieję, że uda się ją do końca zrealizować.

Sprawiedliwy remis w derby powiatu grajewskiego

Od niepamiętnych lat ligowe zmagania Warmii Grajewo i Wisy Szczuczyn nazywane są derby powiatu, a zwycięzca przez pół roku chodzi z mocno podniesioną piłkarską głową. W sobotnie świąteczne popołudnie w Grajewie padł remis 2 : 2 i trzeba przyznać, że to bardzo sprawiedliwy wyrok i nie krzywdzi żadnego zespołu. Zresztą w podobnym tonie wypowiadali się po meczu trenerzy obu zespołów. Mecz rozpoczął się od uważnej i ostrożnej gry z obu stron. Gospodarze pierwsi zaatakowali. W 2 minucie z prawej strony w pole karne zagrywa Marcin Mikucki, ale pewnie piłkę na rzut różny wybija Robert Speichler. W tym okresie niewielka przewagę mają piłkarze Warmii, ale ich akcje kończą się przed polem karnym. Podobnie kontry gości. W 17 minucie wielki śmiech i jeszcze większe oburzenie na trybunach. W pole karne wpada zawodnik gości Przemysław

Marcinkiewicz, a piłkę próbuje mu odebrać Janusz Stankiewicz. Widząc to rywal teatralnie upadł na murawę. Sędzia główny – Leszek Bielicki pokazuje na 11 metr. Wielce to wzburzyło też zawodników gospodarzy. Jednak nic nie wskórali i pewnym wykonawcą był Radosław Guzowski. Po wznowieniu gry w pole karne zagrywa Mikucki, a Maksym Mirwa głową posłał futbolówkę nad poprzeczką. W 11 minucie pięknie z wolnego uderza Speichler, a z dużym trudem piłkę wybija Krzysztof Gieniusz. Za chwile silny strzał Jakuba Tomara w ręce bramkarza. W 30 minucie obok słupka uderza Marcinkiewicz. Osiem minut później sędzia drugi raz pokazuje na 11 metr. Po faulu Tomara na Mirwie w polu karnym po konsultacji z asystentem decyduje, że był faul. Pewnie karnego wykonuje Marcin Arciszewski. W ostatnich minutach dobrej sytuacji nie wykorzystuje Mateusz Cybulski, a w odpowiedzi celne uderzenie Grzegorza Makala wybija w pole Gieniusz.

Tuż po wznowieniu gry błąd obrony wykorzystuje Dariusz Korytkowski i przejmując piłkę. Na szczęście dla Warmii strzela wprost w bramkarza. W 51 minucie lewą stroną przedziera się Dariusz Kondratowicz, strzela na bramkę, ale piłkę wybija bramkarz Wisy. Trafia jednak ona pod nogi Mikuckiego, który pewnie strzela bramkę. Kilka minut później po kolejnym błędzie sędziego mocno zdenerwował się Paweł Sypytkowski i dostał czerwoną kartkę. Od tego momentu goście mieli przewagę jednego zawodnika. Zaczęli lekko przeważać, bo gospodarze wyraźnie się cofnęli i liczyli na kontry. Jednak zostali skarceni w 67 minucie. Po rzucie różnym piłkę dostaje Korytkowski i pięknym lobem przerzuca nad bramkarzem do siatki i jest remis. Warmia trochę się poderwała czego efektem strzał Mirwy w słupek. W 85 minucie akcja gospodarzy po lewej stronie, wrzutka Cybulskiego, jednak Kamil Ulman pewnie łapie piłkę. Za chwilę kontra Warmii. W pole karne popędził Rafał Kozikowski i kiedy miał dobrą okazję do oddania strzału niespodziewanie zagrywa do Tomasz Dzierzgowski. Jednak Ulman skutecznie interweniuje. Tuż przed końcowym gwizdkiem po rogu nad poprzeczką przechodzi strzał głową Guzowskiego. W doliczonym czasie gry ponownie w pole karne

zagrywa Cybulski, głową uderza Dzierzgowski, ale bramkarz wybija futbolówkę na rzut rżny. Za chwilę ostatni gwizdek i remis w derby powiatu.

Tuż po spotkaniu trener Wissy – Robert Speichler powiedział „przed meczem mówiłem w szatni, że dziś gramy w piłkę, a nie mogą być nerwy na boisku. Warmia jest u siebie bardzo groźna i to dziś pokazała. Jednak to my w meczu mieliśmy więcej z gry. Tyle, że na boisku był remis. To cieszy w tak prestiżowym spotkaniu”.

WARMIA GRAJEWO

– WISSA SZCZUCZYN 2 : 2 (1:1).

Bramki: 0 : 1 – Radosław Guzowski karny, 1 : 1 – Marcin Arciszewski karny, 2 : 1 – Marcin Mikucki 57, 2 ; 2 – Dariusz Korytkowski 67.

WISSA: Ulman – Guzowski, Speichler, Ciereszko, Roszkowski, Marcinkiewicz (70 Betko), Tomar (73 Waszkiewicz), Korytkowski, Zmierczak (86 Sowa), Łapiński, Makal. Trener: Robert Speichler.

Wygrana Wissy Szczuczyn na zakończenie rundy

W kończącym rundę jesienną meczu i ostatnim na przygotowywanym do przebudowy stadionie przy ulicy Sportowej w Szczuczynie Wissa pewnie 3 : 1 wygrała z MKS Mielnik. Mecz odbył się na bardzo grząskiej murawie przy dużej przewadze gospodarzy. Goście tylko kilka razy zagrozili Wissie. Nieliczni kibice mogą żałować, że zobaczyli tylko trzy bramki, bo okazji było co niemiara.

Od pierwszego gwizdka gospodarze przycisnęli. Już w 7 minucie akcja prawą stroną kończy się zagranieniem w pole karne Grzegorza Makala. Jednak nikt nie doszedł do piłki. Pięć minut później znów wrzutka w pole karne. Tym razem we właściwym miejscu znalazł się Makal i głową zdobywa bramkę. Od tego momentu przewaga gospodarzy wzrosła. W 14 minucie silny strzał Bartosza Zmierczaka trafia w słupek, a piłka przechodzi wzdłuż linii bramkowej. Za chwilę ten

sam zawodnik ponownie strzela, a pięknie broni Daniel Golonko. W 20 minucie pierwsza groźna akcja gości. Jednak uderzenie Łukasza Pawluczuka wybija Radosław Guzowski, a dobitka nie trafia w światło bramki. W 26 minucie po raz drugi na listę strzelców wpisuje się Makal. Strzela z prawej strony w słupek, a odbita futbolówka trafia w plecy bramkarza i wpadła do siatki. Trzy minuty później drugi groźny atak Mielnika kończy się uderzeniem Marcina Iwaniuka i wybięciem piłki na róg. Za chwilę bezpośrednio z rzutu rżnego do bramki trafia Mariusz Żornaczuk i goście niespodziewanie łapią kontakt z gospodarzami. W 71 minucie dwa razy w nogi obrońców trafiają uderzenia Przemysława Marcinkiewicza. Za kilka minut ponownie strzał Marcinkiewicza w nogi obrońcy. Tuż przed końcem I połowy daleki strzał Dariusza Korytkowskiego łapie bramkarz.

➔ Po przerwie nadal przeważają gospodarze. Tyle, że większość ich akcji kończy się na bramkarzu, wybici piłki na rzut różny lub przed linią pola karnego. Przykładem akcja po której Wojciech Łapiński w idealnej sytuacji trafia w bramkarza. Ale poprawił się w 90 minucie i skutecznie wykorzystał zagranie Dominika Betko i podwyższył wynik. I kiedy wszyscy spodziewali się, że rozwiązał się worek z bramkami miejscowi zaczęli znów pokazywać nieskuteczność. Do tego kilka razy skutecznie interweniował D. Golonko jak przykładowo w 60 minucie po silnym strzale Makala. 62 minucie goście omal nie zdobyli gola. Najpierw tuż obok słupka strzelał Iwaniuk, a uderzenie Jakuba Andryszko pięknie broni Grzegorz Rogalski. Kilka minut później piłkę w dziecinny sposób w polu karnym stracił Pawluczuk. W odpowiedzi Rafał Roszkowski strzela wprost w bramkarza. Po tym goście wyprowadzili kontrę i Pawluczuk strzela w poprzeczkę. Ten sam zawodnik kilka minut później strzela sprzed linii pola karnego i z trudem broni Rogalski. I już do końca mimo starań z obu stron wynik się nie zmienił i ostatni mecz rundy jesiennej w Szczuczynie zakończył się wygraną Wissy.

Tuż po meczu uśmiechnięty Robert Speichler – grający trener Wissy powiedział „ jak na dzisiejsze warunki był to niezły mecz. Od początku wyraźnie przeważaliśmy i już do przerwy mieliśmy korzystny wynik. Po przerwie moi zawodnicy zaczęli grać tzw. radosny futbol i skończyło się tylko na trzech bramkach, a okazji było dużo. Wynik cieszy i miejsce w tabeli.”

WISSA SZCZUCZYŃ – MKS MIELNIK

3 : 1 (2:1).

Bramki: 1 : 0 – Grzegorz Makal 8, 2 : 0 – Grzegorz Makal 26, 2 : 1 – Mariusz Żornaczuk 29, 3 : 1 – Wojciech Łapiński 57.

WISSA: Rogalski – Ciereszko, Speichler, Guzowski, Betko, Sowa, Makal, Zmierczak (78 Tomar), Korytkowski, P. Marcinkiewicz (70 Roszkowski), Łapiński (73 Waszkiewicz). Trener: Robert Speichler.

Sędziowali: Karol Sokół jako główny oraz Łukasz Żukowski i Leszek Naumowicz (Kolegium Sędziów Podlaskiego ZPN).

Podsumowanie rundy jesiennej sezonu 2017-2018

Runda jesienna sezonu piłkarskiego 2017/18 roku dobiegł końca, czyli przyszedł czas na podsumowanie zmagania drużyn Miejskiego Ludowego Klubu Sportowego Wissa Szczuczyn. Przed przystąpieniem do rundy jesiennej nowego sezonu podjęto kilka kluczowych decyzji i zmian. Zmiany te miały na celu poprawienie wyników sportowych oraz polepszenie promocji naszego Klubu. Pierwszą była zmiana na stanowisku trenera. Kamil Wojtkielewicz zrezygnował z funkcji trenera drużyny seniorskiej. Do współpracy z zawodnikami drużyny seniorskiej

zaprośiliśmy doświadczonego trenera oraz zawodnika Roberta Speichlera z Białegostoku. Kolejne zmiany to dziewięciu nowych zawodników w naszej drużynie seniorskiej IV ligi. W rundzie jesiennej zespół seniorów rozegrał w sumie 10 spotkań i zanotował 11 zwycięstw, 1 remis oraz 1 porażkę, zdobywając 47 bramek tracąc 14, gromadząc 40 punktów i plasując się na drugim miejscu w tabeli. Najgorszym wynikiem drużyny była porażka z aktualnym liderem rozgrywek Ruchem Wysokie Mazowieckie (2:4). Natomiast najwyższą wygraną dla naszych piłkarzy (8:0) zakończył się mecz w Mońkach z drużyną Promienia. Pomimo tego, że na półmetku rozgrywek zajmujemy drugie miejsce w tabeli, uważam, że mamy bardzo dobry zespół, w który mocno wierzymy. Możemy wskazać kilku naprawdę wyróżniających się zawodników, szczególnie tych ofensywnych. Celem drużyny jest utrzymanie drugiej pozycji na zakończenie sezonu i wpłynąć na zwiększenie liczby kibiców na trybunach. Klub rozważa kolejne wzmocnienia w rundzie wiosennej, przede wszystkim w linii defensywnej. Oczywiście nasz Klub to również zespoły młodzieżowe: pierwszy

sezon w lidze Młodzika jest na pewno szokującym doznaniem sportowym. Przejście z turniejowego orlika na większe boisko, dłuższy mecz, więcej zawodników na placu gry czy przepis spalonego – te i wiele innych czynników sprawia, że jest to całkiem inna piłka nożna. Drużyna przekonuje się o tym z meczu na mecz. O dobry wynik ciężko, mimo to Wissa pokazuje, że charakterem i wolą walki można wiele. Grupa D2 – Młodzik (Grupa 2) – zajęliśmy czwarte miejsce i wyprzedziliśmy w tabeli drużyny z Grajewa, Zambrowa, Tykocina czy Augustowa. W Orliku młodszym nasza drużyna rywalizowała rozgrywając łącznie 4 turnieje. Drużyny jakie znajdowały się w tej grupie to: MOSiR i Warmia Grajewo oraz dwie drużyny Dębu Dąbrowa Białostocka. Każda z drużyn była jeden raz gospodarzem. Na każdym z turniejów rozegrano łącznie 3 spotkania. Brawa dla naszej ekipy – mimo różnych wyników frekwencja na każdym turnieju wzorowa i budująca! Brawo za postawę i podejście do treningów. Grupa E_r – Orlik (Grupa II) – zajęliśmy trzecie miejsce i wyprzedziliśmy ekipy z Dąbrowy Białostockiej. Ogrom grania, rywalizacji, a co za tym idzie wspaniałej nauki dla naszych ŻAK-ów. Trener Wojciech Łapiński jest dumny ze swoich podopiecznych. Grupa F2 – Żaki (Grupa II) Juniorzy młodszy na zakończenie rundy uplasowali się na 9 miejscu w tabeli. Jesteśmy zadowoleni z wyników wszystkich naszych drużyn.

Życie klubowe to nie tylko rozgrywki ligowe, to także systematyczne treningi. Nasi trenerzy przeprowadzili ponad 100 zajęć. Do tego należy doliczyć gry sparingowe i turnieje, zorganizowane wyjazdy na mecze. Z tego wszystkiego powstanie nam obraz, jak duże jest to przedsięwzięcie organizacyjne i logistyczne dla tak małej społeczności gminnej. Możemy śmiało stwierdzić, jesteśmy najliczniejszą organizacją społeczną na terenie naszej Gminy. Niezmiernie intensywność życia piłkarskiego, stale powiększająca się liczebność zawodników w różnym wieku oraz każde, nawet najdrobniejsze

, sukcesy naszych drużyn są też reklamą Miasta i Gminy Szczuczyn. Podsumowując pragnę podziękować za zaangażowanie i pracę w zakończonej rundzie wszystkim naszym Zawodnikom, Trenerom, Członkom Zarządu, Rodzicom. Dziękuję za pomoc i wsparcie Miastu i Gminie Szczuczyn reprezentowanej przez Burmistrza Artura Kuczyńskiego oraz naszym Sponsorem.

Mamy bardzo dobrą atmosferę w Klubie, a to bardzo ważne, widzimy duże zaangażowanie zawodników, rodziców, działaczy, jak i kibiców. Jest to cenne, tym bardziej, że nasz Klub działa na zasadzie wolontariatu.

Plan gier kontrolnych Wissy Szczuczyn zima 2018

- 16 stycznia – pierwszy trening
- 28 stycznia – Turniej halowy im. Emila Świderskiego
- 3 II. sobota MŁKS Łomża – Wissa (w Łomży).
- 7 II środa godz.18 ŁKS Łomża – Wissa (w Łomży).
- 10.II sobota godz.10 CLJ Jagiellonia-Wissa (stadion miejski w Białymstoku).
- 16 II (piątek) godz.18.00 CLJ MOSP – Wissa (boisko MOSP Białystok).
- 21 II środa godz.20 Orzeł Kolno – Wissa (boisko w Łomży).
- 24 II sobota 12.30 Rominta Gołdap-Wissa (boisko w Olecku).
- 3 III sobota godz.12 MKS Elk – Wissa (boisko w Elku).
- 7 III środa godz.18 KS Michałowo-Wissa (boisko na Mechaniaku w Białymstoku).
- 10 III sobota Ostrovia Ostrów Mazowiecka – Wissa (boisko w Zambrowie).
- 14 III środa MOSP U 17 – Wissa (boisko MOSP w Białymstoku).

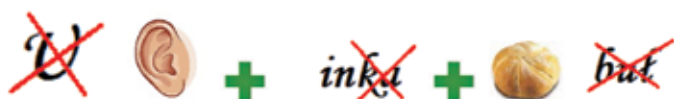
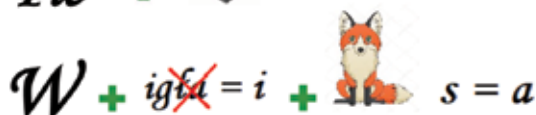
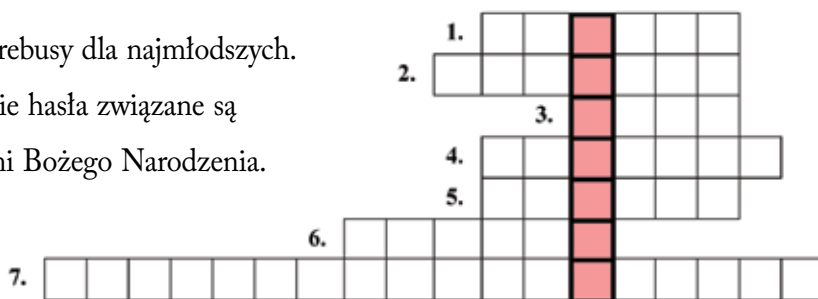
MDK

Krzyżówka i rebusy dla najmłodszych.

Wszystkie hasła związane są
ze Świętami Bożego Narodzenia.

II ZŁOT PRZYJACIOŁ SZCZUCZYNA

Komitet Organizacyjny II Złotu Przyjaciół Szczuczyna

zaprasza wszystkich chętnych do udziału w kolejnym zlocie,
który odbędzie się 13-15 lipca 2018 r. Przewidujemy wiele atrakcji.

Szczegółowych informacji udzielają:

Jadwiga Jolanta Budzińska, tel. 511 107 532, e-mail: jolanta.budzinska@interia.pl

Janusz Siemion, tel. 691 386 931, e-mail: bmszczuczyn@wp.pl

Anna Romaniuk, tel. 600 776 494, e-mail: aromaniuk@um.szczuczyn.pl

Komitet Organizacyjny